

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.6.2026
COM(2026) 560 final

2026/0163 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2003/49/EF, 2009/133/EF, 2011/96/EU, (EU) 2016/1164, (EU) 2017/1852, (EU) 2025/50 for så vidt angår forenkling af Unionens ramme for direkte beskatning og om støtte af vækst og konkurrenceevne i EU

{ SEC(2026) 560 final } - { SWD(2026) 560 final } - { SWD(2026) 561 final } -
{ SWD(2026) 562 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette initiativ blev bebudet i Kommissionens arbejdsprogram for 2026 som led i Kommissionens bredere dagsorden for forenkling af EU-lovgivningen, mindskelse af unødvendige administrative byrder og styrkelse af konkurrenceevnen i det indre marked.

I de seneste årtier er Unionens ramme for direkte beskatning blevet væsentligt udviklet som reaktion på globaliseringens og den digitale økonomis stigende indvirkning, fremkomsten af strategier og praksisser for aggressiv skatteplanlægning samt behovet for at styrke det indre markeds funktion og beskytte dets integritet. Unionen har navnlig vedtaget en bred vifte af direktiver, der har til formål at sikre fair beskatning, forebygge skatteundgåelse og lette grænseoverskridende aktiviteter i det indre marked. Ved Rådets direktiv 2003/49/EU¹ (direktivet om renter og royalties), Rådets direktiv 2011/96/EU² (moder- og datterselskabsdirektivet) og Rådets direktiv 2009/133/EU³ (fusionsbeskatningsdirektivet) blev der fastsat fælles regler for kildeskat på visse koncerninterne betalinger og skattemæssig neutralitet for grænseoverskridende omlægninger. Ved Rådets direktiv (EU) 2016/1164⁴ som ændret ved Rådets direktiv (EU) 2017/952⁵ (direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse – ATAD) blev der fastsat et koordineret minimumsniveau af beskyttelse mod aggressiv skatteplanlægning. Ved Rådets direktiv (EU) 2017/1852⁶ (direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer) blev der fastsat mekanismer til effektiv bilæggelse af grænseoverskridende tvister i Unionen, der vedrører dobbeltbeskatning eller følger af dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Tilsammen har disse instrumenter spillet en væsentlig rolle med hensyn til at styrke det indre marked ved at mindske hindringer for grænseoverskridende aktiviteter og investeringer samt reducere mulighederne for skatteundgåelse, forbedre koordineringen mellem medlemsstaterne og etablere en EU-skatte ramme for grænseoverskridende aktiviteter i det indre marked.

Samtidig har den kumulative udvikling af EU-lovgivningen på området for direkte beskatning kombineret med uensartet national gennemførelse og den internationale udvikling på skatteområdet i væsentlig grad øget kompleksiteten i Unionens selskabsskatte ramme og dermed efterlevelseshylden for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, og

¹ Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj>).

² Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj>).

³ Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310 af 25.11.2009, s. 34, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/133/oj>).

⁴ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj>).

⁵ Rådets direktiv (EU) 2017/952 af 29. maj 2017 om ændring af direktiv (EU) 2016/1164, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande (EUT L 144 af 7.6.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/952/oj>).

⁶ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union (EUT L 265 af 14.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj>).

skattemyndighederne i Unionen. Direktiverne blev udarbejdet på forskellige tidspunkter og afspejler hver især forskellige sammenhænge. Desuden har gennemførelsen af de globale minimumsbeskatningsregler i henhold til Rådets direktiv (EU) 2022/2523⁷ (søjle 2-direktivet) ændret den ramme, inden for hvilken flere gældende EU-foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug finder anvendelse. Navnlig kan visse bestemmelser i ATAD føre til overlappende resultater eller uforholdsmæssigt store efterlevelseshyrer, når de anvendes sideløbende med søjle 2-reglerne. Desuden viser erfaringerne fra anvendelsen af direktivet om renter og royalties og moder- og datterselskabsdirektivet, at den praktiske anvendelse af lempelsen af kildeskat, der er fastsat i disse direktiver, medfører proceduremæssige hindringer og manglende retssikkerhed. Der er også blevet udtrykt bekymring med hensyn til anvendelsen af visse bestemmelser i ATAD, der ikke længere er i fuld overensstemmelse med den nuværende økonomiske virkelighed, skaber uforholdsmæssigt store efterlevelseshyrer eller manglende retssikkerhed og ikke i tilstrækkelig grad støtter investeringer og vækst i det indre marked. Navnlig manglen på en fælles EU-ramme for den skattemæssige behandling af udgifter til forskning og udvikling (FoU) bidrager til fragmentering i medlemsstaterne og kan forbrejde eller modvirke investeringsbeslutninger og innovation i det indre marked.

Forslaget afspejler et behov for at sikre, at Unionens ramme for direkte beskatning forbliver sammenhængende, forholdsmæssig og effektiv. Formålet er at forenkle Unionens gældende ramme på området for direkte beskatning for at mindske unødvendige efterlevelseshyrer, forbedre retssikkerheden og sikre, at det indre marked fungerer på en sammenhængende måde. Med forslaget indføres derfor ændringer af moder- og datterselskabsdirektivet, direktivet om renter og royalties (samt en tilhørende målrettet ændring af Rådets direktiv 2025/50⁸, hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat – FASTER-direktivet), fusionsbeskatningsdirektivet, ATAD og direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Omnibuspakken er i overensstemmelse med EU's gældende politik for direkte beskatning. Med forslaget forenkles og moderniseres gældende EU-ret om direkte beskatning, og direktivernes oprindelige mål bevares. Forslaget bidrager til Kommissionens bredere mål om at styrke Unionens konkurrenceevne ved at mindske unødvendige efterlevelseshyrer, forbedre retssikkerheden og lette grænseoverskridende investeringer og erhvervsaktiviteter i det indre marked.

Med hensyn til fritagelse for kildeskat for så vidt angår finansielle strømme af renter, royalties og udlodning af overskud inden for Unionen bygger forslaget på de fremskridt, der blev påbegyndt med FASTER-direktivet, og der tages fat på overlappinger, fragmentering og forældede proceduremæssige eller materielle krav, der medfører uforholdsmæssigt store omkostninger for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne i Unionen.

Forslaget støtter også gennemførelsen af søjle 2-direktivet i Unionen og har til formål at forenkle og fjerne overlappende bestemmelser i ATAD og sikre, at Unionens gældende ramme for direkte beskatning fortsat er sammenhængende set i lyset af den seneste internationale udvikling på skatteområdet. Forslaget bør også ses i sammenhæng med forslaget til omarbejdning af DAC, hvormed visse indberetningsforpligtelser og -procedurer

⁷ Rådets direktiv (EU) 2022/2523 af 14. december 2022 om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner i Unionen (EUT L 328 af 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>).

⁸ Rådets direktiv (EU) 2025/50 af 10. december 2024 om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat (EUT L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj>).

forenkles, herunder med hensyn til multinationale koncerner, der er omfattet af søjle 2-direktivet.

Sammen skaber disse initiativer en mere sammenhængende, moderne og konkurrencedygtig skatteramme for virksomheder, der opererer i det indre marked. Dermed opretholdes med forslaget det høje niveau af beskyttelse mod skatteundgåelse og misbrug i Unionen. Initiativet svækker ikke de gældende sikkerhedsforanstaltninger, men sikrer, at reglerne om bekæmpelse af misbrug fortsat er forholdsmæssige, sammenhængende og effektive set i lyset af den seneste udvikling inden for international beskatning og praktiske gennemførelseserfaringer, samtidig med at unødigt kompleksitet, manglende retssikkerhed og administrative byrder for skattesubjekter og skattemyndigheder fjernes.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i overensstemmelse med Kommissionens bredere politiske mål vedrørende forenkling, konkurrenceevne og et velfungerende indre marked. Forslaget bidrager til målet om at styrke konkurrenceevnen i Unionen ved at mindske hindringer for grænseoverskridende investeringer og økonomisk aktivitet i det indre marked i overensstemmelse med Draghirapporten om EU's konkurrenceevne⁹ og de bredere mål, der er fastsat i konkurrenceevnekompasset for EU¹⁰.

Derved mindskes de administrative byrder på en meningsfuld måde. Forslaget bidrager også til at fremme andre af Kommissionens prioriteter såsom opbygning af en stærk opsparings- og investeringsunion¹¹ og gennemførelse af straksafskrivningen af investeringsbeslutninger inden for forskning og udvikling som henstillet i forbindelse med aftalen om ren industri af 2. juli 2025¹². Mere generelt tilskynder forslaget til grænseoverskridende kommercielle aktiviteter og virksomhedsudvidelse i det indre marked og letter virksomhedsomstruktureringer i overensstemmelse med direktiv 2017/1132¹³ som ændret ved direktiv 2019/2121 (mobilitetsdirektivet)¹⁴.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Dette forslag falder ind under artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Forslagets bestemmelser har til formål indbyrdes at tilnærme medlemsstaternes love og administrative bestemmelser til hinanden, da disse direkte indvirker på det indre markeds oprettelse eller funktion. Det skal derfor vedtages efter den særlige lovgivningsprocedure i overensstemmelse med denne artikel, og initiativet bør tage form af et direktiv. Unionens kompetence på dette område deles med medlemsstaterne.

⁹ [Draghirapporten om EU's konkurrenceevne](#).

¹⁰ Europa-Kommissionen, Et konkurrenceevnekompas for EU (COM(2025) 30 final).

¹¹ Et af de vigtigste mål med opsparings- og investeringsunionen er at fjerne hindringerne for integrerede finansielle markeder og støtte investeringer som beskrevet her: https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/savings-and-investments-union_en#what.

¹² Kommissionens henstilling af 2. juli 2025 om skatteincitamenter til støtte for aftalen om ren industri og i lyset af rammebestemmelserne for statsstøtte til ren industri (C(2025) 4319 final).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj>).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2121 af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger (EUT L 321 af 12.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2121/oj>).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Unionens kompetence på området for direkte beskatning deles med medlemsstaterne på grundlag af artikel 115 i TEUF. I overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, i TEUF, kan der kun handles på EU-plan, hvis de forventede mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne selv, og ydermere bedre kan nås på EU-plan på grund af omfanget eller virkningerne af det påtænkte tiltag.

På dette grundlag har hver medlemsstat sin egen nationale beskatningsordning baseret på medlemsstatens individuelle økonomiske prioriteter, budgetmæssige krav og politiske valg. Der findes imidlertid situationer, hvor en indsats på EU-plan er afgørende for at opretholde et retfærdigt og effektivt indre marked og værne om de grundlæggende frihedsrettigheder. F.eks. blev direktivet om renter og royalties og moder- og datterselskabsdirektivet indført for at sikre ligebehandling af udbytte, renter eller royalties, når der foretages betalinger mellem skattesubjekter i forskellige medlemsstater. På samme måde er der i fusionsbeskatningsdirektivet fastsat en fælles skatteramme for visse grænseoverskridende omlægninger i Unionen, der sikrer, at fusioner, spaltninger, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier kan finde sted uden umiddelbar beskatning, hvilket mindsker skattemæssige hindringer for virksomhedsomstruktureringer, der kan have en indvirkning på forretningsmæssige beslutninger. Med ATAD indføres der en række fælles regler til bekæmpelse af skatteundgåelse for at imødegå risikoen for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, der ofte forårsages eller forværres af mismatch eller fragmentering mellem medlemsstaternes nationale beskatningsordninger. I direktivet om tvistbilægelsesmekanismer er der fastsat regler for bilæggelse af tvister, der opstår som følge af fortolkningen og anvendelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstaterne.

Selv om medlemsstaterne fortsat er ansvarlige for at forenkle de nationale skatteregler, er det i overensstemmelse med traktaterne kun tiltag på EU-plan, der kan ændre den gældende EU-ret om direkte beskatning. Dette er nødvendigt for at forenkle og præcisere de fælles regler og afhjælpe konstaterede udfordringer og dermed styrke EU-virksomhedernes konkurrenceevne. Som følge heraf kan målene med omnibuspakken på skatteområdet ikke nås i tilstrækkelig grad, hvis hver enkelt medlemsstat handler alene.

Desuden vil en EU-indsats på dette område skabe en klar EU-merværdi for både virksomheder og skattemyndigheder. Målet er at fjerne overlappende eller overflødige regler, ensrette procedurerne, reducere dobbeltbeskatning og markedsforvridninger yderligere, præcisere begreber, fjerne forældede bestemmelser og afhjælpe inkonsekvent eller uensartet anvendelse af reglerne i medlemsstaterne. Forslaget vil gøre EU's skatteregler og -procedurer klarere og enklere, og det vil derfor være forbundet med færre omkostninger for virksomhederne at operere i flere medlemsstater. Dette vil muliggøre bedre udnyttelse af det indre markeds potentiale og gøre det til et mere attraktivt sted at etablere virksomhed og investere. For skattemyndighederne vil klarere og mere effektive regler betyde en forenkling af efterlevelseskontrol og skatterevisioner, færre tvister og mindske af de administrative byrder.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er begrænset til de målrettede ændringer, der er nødvendige for at forenkle den gældende EU-skattelovgivning og gøre den mere sammenhængende og effektiv. Det går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Navnlig bevares de centrale mål og sikkerhedsforanstaltningerne i de gældende direktiver, og de specifikke bestemmelser, der anses for at skabe unødvendig kompleksitet, administrative byrder, manglende retssikkerhed eller uforholdsmæssigt store efterlevelsесomkostninger, ajourføres, ensrettes og forenkles.

Der skabes derfor en passende balance mellem forenkling, retssikkerhed og bevarelse af de oprindelige mål om at sikre en høj grad af beskyttelse mod skatteundgåelse i det indre marked.

- **Valg af instrument**

Forslaget er et forslag til direktiv, idet det er den eneste mulige retsakt i henhold til retsgrundlaget (artikel 115 i TEUF).

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om evaluering af Rådets direktiv 2016/1164 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion, evalueres gennemførelsen og virkningen af ATAD 1 og 2 i henhold til kriterierne for bedre regulering. I evalueringen vurderes direktivernes effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi. Evalueringen er primært baseret på resultaterne af en ekstern undersøgelse foretaget af en kontrahent. Kontrahenten gennemførte dybdegående interviews med de nationale skattemyndigheder i 15 medlemsstater og hørte de resterende 12 skattemyndigheder via en undersøgelse. Kontrahenten gennemførte også dybdegående interviews med interessenter i den private sektor (herunder erhvervssammenslutninger i EU og nationale erhvervssammenslutninger, multinationale selskaber, skatterådgivere, akademikere og NGO'er) i en stikprøve på ti medlemsstater samt en undersøgelse af skatterådgivere og en målrettet undersøgelse af 20 multinationale selskaber i alle 27 medlemsstater.

Resultaterne af evalueringen danner grundlag for den konsekvensanalyserapport, der ledsager initiativet, ved at tilvejebringe et evidensgrundlag. I konsekvensanalysen præciseres forbindelsen mellem disse resultater og de spørgsmål, der behandles i forbindelse med dette initiativ, yderligere.

- **Høringer af interessenter**

Strategien for høring af interessenter i forbindelse med dette initiativ bestod af en indkaldelse af feedback og målrettede høringer. Der blev ikke gennemført nogen offentlig høring, da der blev afholdt omfattende målrettede høringer af centrale interessenter hen over 15 måneder samt den tilbundsående undersøgelse af ATAD. De målrettede høringer omfattede en lang række centrale interessenter og de 27 nationale myndigheder. Alle modtagne bidrag blev taget i betragtning i konsekvensanalyserapporten, der ledsager dette forslag. Den indeholder en sammenfattende rapport om høringen af interessenter i bilag 2 med nærmere oplysninger om respondenternes profiler og de modtagne input.

Gennem hele processen hørte Kommissionens tjenestegrene medlemsstaterne gennem særlige møder i Kommissionens arbejdsgruppe IV (direkte beskatning) og Rådets Gruppe på Højt Plan.

En indkaldelse af feedback¹⁵ blev offentliggjort den 16. februar 2026 og var offentlig indtil den 30. marts 2026. Høringen havde til formål at indsamle feedback med hensyn til behovet for handling, og der blev indsamlet feedback vedrørende emner såsom administrative

¹⁵ Indkaldelse af feedback med henblik på en konsekvensanalyse – Ares (2026) 1712759.

omkostninger, byrdefulde procedurer, forældede eller overlappende regler og manglende klarhed eller forskelle i, hvordan reglerne fortolkes. Indkaldelsen af feedback genererede 117 bidrag fra erhvervssammenslutninger, virksomheder, borgere, akademiske institutioner, ikkestatslige organisationer og fagforeninger.

Generelt støttede interessenterne fuldt ud initiativet om at forenkle EU's gældende skatteregler med henblik på at forbedre det indre markeds funktion og gøre Europa til et attraktivt sted at investere og gøre forretninger. Der var dog forskellige holdninger til, hvordan denne forenkling kan opnås.

De fleste interessenter gav udtryk for, at der er behov for at forenkle de gældende direktiver, f.eks. ved at rationalisere og modernisere dem, mindske overlapninger, uoverensstemmelser, fragmenterede gennemførelser og administrative byrder og ved at standardisere og præcisere de udtryk, regler og procedurer, der følger af direktiverne, herunder gennem anvendelse af digitale værktøjer og ved at begrænse de nationale skønsmålinger med hensyn til gennemførelsen af direktiverne. Nogle påpegede også, at det er vigtigt at gøre reglerne og procedurerne enklere for SMV'er.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har baseret sig på ekspertisen i Det Fælles Forskningscenter, der anvendte CORTAX-modellen til at undersøge initiativets mulige virkninger. CORTAX-modellen er en generel ligevægtsmodel til at vurdere virkningerne af selskabsskattereformer i 27 medlemsstater under anvendelse af detaljerede data fra forskellige kilder. Kommissionen benyttede sig af ekstern ekspertise ved udarbejdelsen af dette forslag. Initiativet og konsekvensanalyserapporten bygger på resultaterne af evalueringen af ATAD, hvori resultaterne af en ekstern undersøgelse af ATAD foretaget af en ekstern kontrahent inddrages¹⁶.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev gennemført en konsekvensanalyse i forbindelse med udarbejdelsen af dette initiativ. Udkastet til konsekvensanalyserapporten blev forelagt for Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol den 8. april 2026, og der blev afholdt et møde den 29. april 2026. På grundlag af en afgørelse truffet af Kommissionens formand vedrørende Udvalget for Forskriftskontrols opgaver¹⁷ af 28. april 2026 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en erklæring uden forbehold med henstillinger den 4. maj. I henhold til afgørelsen af 8. april behandles omnibusforslag derfor som målrettede initiativer, hvortil Udvalget for Forskriftskontrol ikke afgiver en erklæring med forbehold. Udvalget for Forskriftskontrol fremsatte imidlertid nogle henstillinger, herunder forslag til forbedringer af sammenhængen mellem problemerne, målsætningerne og interventionslogikken i rapporten, omfanget og opbygningen af løsningerne, analyse af den generelle målsætning om at opretholde høje skattestandarder i EU og en analyse af omkostninger og fordele, herunder om antagelserne er solide. Der blev udarbejdet en revideret konsekvensanalyserapport, hvori der blev taget hensyn til disse henstillinger.

I rapporten vurderes virkningen på grundlag af en række politiske løsningsmodeller. Med hensyn til **kildeskat i henhold til direktivet om renter og royalties og moder- og**

¹⁶ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Evaluering af Rådets direktiv 2016/1164 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion.

¹⁷ Afgørelse truffet af Kommissionens formand om ændring af afgørelse P (2020) 2 for så vidt angår Udvalget for Forskriftskontrols opgaver, 28.4.2026.

datterselskabsdirektivet overvejes i konsekvensanalyserapporten en løsning med at fritage alle rente-, royalty- og udbyttebetalinger inden for EU gennem en udvidelse af disse direktiver kombineret med fjernelse af forudgående procedurer for berettigelse, og en alternativ løsning, der indebærer tilpasning af anvendelsesområdet for og procedurerne i direktivet om renter og royalties og moder- og datterselskabsdirektivet, blev overvejet. For så vidt angår **lovgivning vedrørende kontrollerede udenlandske selskaber (CFC'er) i henhold til ATAD** overvejes i rapporten en obligatorisk anvendelse af model A og en undtagelse for søjle 2-selskaber (eller alternativt hensyntagen til en kvalificeret indenlandsk minimumsekskstraskat som omhandlet i søjle 2-direktivet for at afgøre, om der skal betales skat ifølge CFC-reglerne, og i så fald modregne ekskstraskatten i skattegrundlaget). Desuden vurderes en undtagelse for SMV'er i analysen. For så vidt angår **investeringer i forskning og udvikling (FoU)** undersøges straksafskrivningen af omkostninger til erhvervelse af materielle FoU-aktiver i forhold til status quo, hvorved afskrivningen af FoU-udgifter fortsat reguleres på nationalt plan. Der blev overvejet flere løsninger med hensyn til **reglen om begrænsning af rentebetalinger i henhold til ATAD** med det primære mål at sikre retfærdighed og afbøde dens procykliske virkninger: en undtagelse for SMV'er, obligatorisk anvendelse af EBITDA-loftet på 30 %, obligatorisk anvendelse af visse i øjeblikket valgfrie variationer, en undtagelse for tredjepartslån med lav risiko og fuld fradragsret i tilfælde af nedadgående chok i rentabiliteten. I rapporten vurderes også ændringer vedrørende fjernelse af reglerne om **importerede hybride mismatch**, tilpasning af **fusionsbeskatningsdirektivet** til mobilitetsdirektivet (grænseoverskridende fusioner på grundlag af selskabsret), enten gennem en dynamisk henvisning eller ved at tilføje nye transaktioner, der er udformet på en anden måde, samt flere målrettede forbedringer af **direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer** for at præcisere procedurereglerne og gøre det muligt at anvende Rådets gennemførelsesretsakter.

I konsekvensanalysen undersøges specifikt tre kombinationer af løsninger.

- a) **Omfattende omnibuspakke:** Denne kombination omfatter alle politiske løsningsmodeller, og, hvis det er relevant, udvælgelse af de mest ambitiøse alternativer til de vigtigste foranstaltninger i dette initiativ om beskatning af grænseoverskridende rente-, royalty- og udbyttebetalinger og beskatning af CFC'er for vurdere det mest ambitiøse forenklingspotentiale.
- b) **Omnibuspakke med middelhøjt ambitionsniveau:** Denne tilgang omfatter alle politiske løsningsmodeller med undtagelse af foranstaltningen vedrørende FoU-udgifter og omfatter de mindre ambitiøse alternativer til kildeskat i henhold til direktivet om renter og royalties og moder- og datterselskabsdirektivet samt CFC'er inden for rammerne af ATAD.
- c) **Omnibuspakke med begrænset ambitionsniveau:** Denne version er rettet mod gældende foranstaltninger på en enklere og mere ligetil måde, og status quo for de resterende politiske løsningsmodeller bevares.

I konsekvensanalyserapporten konkluderes det, at den omfattende omnibuspakke er den foretrukne politiske pakke. Den er ud over at være effektiv med hensyn til at nå de specifikke mål med initiativet også den løsning, der er mest virkningsfuld og effektiv som beskrevet i konsekvensanalyserapporten.

Konsekvensanalysen omfatter en cost-benefit-analyse af initiativet, der forventes at være positiv. **Fordelene** består i de forenklinger, der indføres med initiativet, og som i væsentlig grad kan nedbringe EU's skattesubjekters omkostninger til efterlevelse af skattereglerne. I konsekvensanalyserapporten beskrives de potentielle omkostningsbesparelser for virksomheder og økonomien i EU som følge af potentielle nedbringelser af de nuværende

omkostninger til efterlevelse af skattereglerne samt de bredere, langsigtede makroøkonomiske virkninger. Det konkluderes, at den foretrukne løsning er den omfattende omnibuspakke. Det anslås ved et groft skøn, at denne løsning medfører en nedbringelse af efterlevelsedomkostningerne og tilknyttede finansielle omkostninger på ca. 6,6 mia. EUR om året, hvoraf de tilbagevendende omkostninger i forbindelse med mindskelsen af den administrative byrde beløber sig til ca. 2 mia. EUR om året (en opdeling af disse tal findes i bilag 3 til konsekvensanalyserapporten). Nogle af de individuelle foranstaltninger i løsningsmodellen forventes at medføre en forøgelse af EU's BNP på ca. 0,04 % (fritagelse for kildeskat) og 0,2 % (straksafskrivning for visse FoU-aktiver) på lang sigt.

I konsekvensanalyserapporten gives desuden et bud på nogle af de **mulige omkostninger**. Formålet med omnibusforslaget på skatteområdet er at nedbringe de eksisterende tilbagevendende omkostninger ved at forenkle EU's skatteregler, hvor det er muligt. Som anført i kapitel 6 og bilag 3 forventes initiativet derfor ikke at medføre nogen væsentlige omkostninger for virksomheder og skattemyndigheder; omkostningerne vurderes derfor til ingen, marginale eller ikke relevante.

Desuden forventes der i konsekvensanalyserapporten ingen særlige og direkte miljøvirkninger, da forslaget er en horisontal forenklingsforanstaltning på området for direkte beskatning, og der forventes heller ingen væsentlige direkte sociale virkninger, da forslaget ikke vedrører arbejdstagerrettigheder, sociale rettigheder eller andre direkte tilknyttede rettigheder. Eventuelle miljømæssige eller sociale virkninger vil derfor være indirekte, afhængigt af EU-virksomhedernes anvendelse af de frigjorte ressourcer. På grund af de forventede lave miljøvirkninger blev vurderingen af princippet om ikke at gøre væsentlig skade og klimaoverensstemmelseskontrollen ikke gennemført i forbindelse med den konsekvensvurdering, der ledsager dette initiativ.

• **Måltrettet regulering og forenkling**

Forslaget har til formål at mindske regelbyrden for både skattesubjekter og skatteforvaltninger. Omkostningerne til efterlevelse af skattereglerne er en byrde for virksomhederne, og en nedbringelse vil derfor være en stor fordel ved gennemførelsen af initiativet. Som anført ovenfor anslås omnibuspakken ved et groft skøn samlet set at medføre en nedbringelse af efterlevelsedomkostningerne og de dermed forbundne finansielle omkostninger i det indre marked på ca. 6,6 mia. EUR om året, hvoraf to mia. EUR om året udgøres af tilbagevendende omkostninger i forbindelse med administrative byrder. For eksempel anslås den samlede nedbringelse af omkostningerne for selskabsskattepligtige skattesubjekter, der følger af indførelsen af en fuldstændig fritagelse for renter, royalties og udbytte (ændringer af direktivet om renter og royalties og moder- og datterselskabsdirektivet), at beløbe sig til 5,34 mia. EUR om året. Deaktivering af CFC-reglerne for multinationale selskaber, der er omfattet af søjle 2 (ændringer af ATAD), kan medføre efterlevelsedomkostningsbesparelser på ca. 160 mio. EUR om året. Straksafskrivningen af aktiver i forbindelse med FoU kan medføre efterlevelsedomkostningsbesparelser på ca. 265 mio. EUR om året. En nedbringelse af efterlevelsedomkostningerne vil også være til gavn for SMV'er, navnlig gennem i) indførelse af en særlig undtagelse fra CFC-reglerne i ATAD, der kan medføre efterlevelsedomkostningsbesparelser på ca. 90 mio. EUR om året, og ii) den faktiske udelukkelse af SMV'er fra reglen om begrænsning af rentebetalinger i ATAD, hvilket kan medføre efterlevelsedomkostningsbesparelser på 69 mio. EUR ved at gøre safe harbour-reglen på 3 mio. EUR obligatorisk inden for en periode på tre år fra datoen for forslagets ikrafttræden. Undtagelsen for tredjepartslån med lav risiko kan medføre

efterlevelsedomkostningsbesparelser på ca. 430 mio. EUR om året. Den anslåede nedbringelse af efterlevelsedomkostningerne er beskrevet nærmere i konsekvensanalyserapporten.

For at opfylde målene om at forenkle EU's skatteregler med henblik på at styrke EU's konkurrenceevne og samtidig opretholde høje skattestandarder i EU på en virkningsfuld og effektiv måde har forslaget til formål at forenkle EU's skattemiljø – sammenholdt med omarbejdningen af DAC – ved at sikre, at de materielle skatteregler er ajourførte og egnede til formålet. Dette bør reducere bureaukratiet og mindske hindringerne for grænseoverskridende operationer. Ved at ændre gældende EU-ret om direkte beskatning med henblik på forenkling bør forslaget gøre efterlevelse af skattereglerne i EU klarere, lettere og mere effektiv. De steder, hvor der med forslaget indføres nye harmoniserede regler, bygges der desuden på eksisterende tilgange, f.eks. FASTER-direktivet om kildeskatteprocedurer, eller enklere rammer (f.eks. skattemæssig afskrivning af aktiver i forbindelse med forskning og udvikling), hvilket yderligere begrænser virksomhedernes indledende tilpasningsomkostninger.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget forventes ikke at have nogen væsentlig indvirkning på de grundlæggende rettigheder. De foreslåede foranstaltninger er forenelige med rettighederne, frihederne og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder¹⁸. Mindskelse af fragmentering og unødvendige efterlevelsescrav, forbedring af forudsigeligheden og fremme af grænseoverskridende erhvervsaktiviteter i det indre marked kan medføre en begrænset positiv indvirkning på friheden til at oprette og drive egen virksomhed og på den faktiske udøvelse af retten til etablering. Sådanne potentielle virkninger kan imidlertid ikke fortolkes således, at de problemstillinger, der er omhandlet i dette direktiv, fører til forskelsbehandling eller uberettigede begrænsninger. Initiativet anses derfor for at være foreneligt med chartret.

Hvis gennemførelsen af initiativet indebærer behandling af personoplysninger, skal en sådan behandling være i fuld overensstemmelse med den gældende EU-ramme. Databeskyttelsesrettigheder, der er omfattet af chartret og den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR)¹⁹, beskyttes i overensstemmelse hermed.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Initiativet vil ikke få budgetmæssige virkninger for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Med henblik på at overvåge og evaluere gennemførelsen af omnibuspakken på skatteområdet vil Kommissionen regelmæssigt overvåge gennemførelsen og anvendelsen af den i tæt samarbejde med medlemsstaterne på grundlag af følgende: omkostninger til efterlevelse af skattereglerne, antallet af tilfælde, hvor overstigende låneomkostninger ikke er fradragsberettigede, omfanget af FoU-investeringer i EU, omkostninger og omkostningsbesparelser for skattemyndighederne, interessenteres synspunkter, f.eks. om

¹⁸ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EØS-relevant tekst) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

fortolkningsmæssige, operationelle og tekniske spørgsmål, omkostninger og fordele samt omnibuspakken praktiske virkning, antallet af sager, der er løst ved hjælp af direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer, forekomsten af skattegab og -overlapninger, udenlandske strømme af direkte investeringer inden for EU og udgående rente- og royaltybetalinger. Dette er beskrevet nærmere i den konsekvensanalyserapport, der ledsager forslaget.

Kommissionen vil regelmæssigt gennemgå situationen i medlemsstaterne og offentliggøre en rapport. Med henblik herpå bør medlemsstaterne meddele Kommissionen alle relevante oplysninger, der er nødvendige for overvågningen og evalueringen af forslaget om omnibuspakken på skatteområdet. I betragtning af initiativets indvirkning på flere gældende EU-direktiver om direkte beskatning, som medlemsstaterne har gennemført, vil det være nødvendigt at give medlemsstaterne tid til på korrekt vis at gennemføre de foranstaltninger, der vil blive vedtaget i Rådet som led i omnibuspakken på skatteområdet. På denne baggrund bør den første evaluering ikke finde sted tidligere end fem år efter, at de nye regler begynder at finde anvendelse.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Forslaget kræver ingen forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Ændringer af Rådets direktiv 2003/46/EF (direktivet om renter og royalties)

I henhold til direktivet om renter og royalties er betalinger af renter og royalties, der opstår i en medlemsstat, fritaget for kildeskat i medlemsstaten, forudsat at den retmæssige ejer er et associeret selskab i en anden medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat. Direktivet finder i øjeblikket kun anvendelse, hvis minimumskravene vedrørende kapitalandel i definitionen af "associeret selskab" er opfyldt. Desuden kan medlemsstaterne i øjeblikket anvende administrative procedurer eller procedurer for forudgående godkendelse/certificering for på forhånd at kontrollere, om der bør gives adgang til fritagelsen for kildeskat.

Med forslaget ændres direktivet om renter og royalties for at forenkle de materielle og proceduremæssige betingelser for adgang til fritagelsen for kildeskat.

For det første udvider forslagets **artikel 1** det materielle anvendelsesområde for direktivet om renter og royalties, idet minimumskravet vedrørende kapitalandel, der finder anvendelse i forbindelse med begrebet "associeret selskab", fjernes. Som følge heraf kan renter og royalties, der betales mellem virksomheder i Unionen, være omfattet af fritagelsen, uanset hvor stor en andel af kapitalen der besiddes af hver af dem.

For det andet indføres der med forslaget en sikkerhedsforanstaltning, der skal forhindre situationer med dobbelt ikkebeskatning. Medlemsstaterne vil enten skulle opkræve kildeskat eller nægte fradrag for rente- og royaltybetalinger ved kilden, hvis modtageren af betalingen er etableret i en stat, hvor der ikke opkræves selskabsskat, eller hvor der anvendes en skattesats på nul på indkomststrømme af renter og royalties, mens kildemedlemsstaten heller ikke opkræver kildeskat. Denne sikkerhedsforanstaltning finder ikke anvendelse, hvis modtageren er omfattet af en kvalificeret indenlandsk ekstraskat for skatteperioden og ikke modtager nogen tilbagebetaling eller direkte eller indirekte økonomiske fordele i denne forbindelse eller er en del af en multinational koncern, som for den pågældende skatteperiode er omfattet af reglerne i søjle 2-direktivet eller, for så vidt angår tredjelande, OECD's modelregler.

For det tredje begrænser forslaget anvendelsen af administrative procedurer eller procedurer for forudgående tilladelse til at få adgang til fritagelsen. Som hovedregel vil medlemsstaterne ikke længere kunne kræve forudgående tilladelse eller administrativ procedure for at kontrollere, om betingelserne for fritagelsen er opfyldt på betalingstidspunktet. Berettigelsen vil blive selvevalueret af skattesubjektet med forbehold af efterfølgende kontrol og anvendelse af reglerne om bekæmpelse af misbrug, herunder reglerne om reelt ejerskab i medlemsstaterne. Der er imidlertid tilfælde, hvor skattesubjektet ikke vil være i stand til at sikre berettigelse på betalingstidspunktet. I disse tilfælde behandles procedurereglerne på to forskellige måder i forslaget afhængigt af situationen:

- For så vidt angår offentligt handlede værdipapirer omfatter forslaget ændring af FASTER-direktivet for at sikre, at hasteprocedurerne stilles til rådighed, hvis investoren er ukendt for det betalende selskab, der derfor ikke på forhånd kan afgøre, om betingelserne for fritagelsen er opfyldt.
- I alle andre tilfælde, hvor de materielle betingelser for fritagelsen er opfyldt, men skatten ikke desto mindre indeholdes, bør medlemsstaterne sikre, at den overskydende skat tilbagebetales ved hjælp af almindelige nationale tilbagebetalingsprocedurer inden for en rimelig frist.

Desuden præciseres det i forslaget, at direktivet om renter og royalties finder anvendelse på betalinger, der kan henføres til et fast driftsstedes aktiviteter, uanset om disse betalinger er fradragsberettigede i de medlemsstater, det faste driftssted er beliggende i.

Endelig omfatter forslagens bilag ajourføring af listen over de selskabsformer, der kan drage fordel af direktivet, for at sikre, at alle enheder, der i sagens natur bør falde ind under direktivets anvendelsesområde, udtrykkeligt er omfattet. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilaget yderligere for at medtage fremtidige juridiske selskabsformer, der indføres af medlemsstaterne eller i henhold til EU-retten.

Ændringer af Rådets direktiv 2009/133/EF (fusionsbeskatningsdirektivet)

Inden for rammerne af fusionsbeskatningsdirektivet anvender medlemsstaterne fælles regler om udskydelse af beskatningen af kapitalvinding som følge af visse grænseoverskridende virksomhedsomlægninger, herunder fusioner, spaltninger, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier, der involverer selskaber fra forskellige medlemsstater, indtil de underliggende aktiver faktisk afhændes. Fusionsbeskatningsdirektivet har til formål at sikre, at sådanne omstruktureringer kan finde sted uden umiddelbar beskatning, hvilket ville skabe hindringer for det indre markeds funktion.

Fusionsbeskatningsdirektivets anvendelsesområde afspejler imidlertid ikke længere fuldt ud den seneste udvikling inden for Unionens selskabsret. Navnlig blev der ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2121 indført nye former for grænseoverskridende omlægninger, der ikke er omfattet af fusionsbeskatningsdirektivets nuværende anvendelsesområde.

For at sikre, at fusionsbeskatningsdirektivet stadig er egnet til formålet, tilpasses definitionerne i fusionsbeskatningsdirektivet til definitionerne i direktiv 2017/1132 med forslagens **artikel 2** til også at omfatte "forenklet fusion" og "spaltning ved adskillelse", der endnu ikke var omfattet af direktivet.

På nuværende tidspunkt omfatter fusionsbeskatningsdirektivet kun flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted for europæiske selskaber eller europæiske andelsselskaber. Ved **artikel 2** indføres et nyt kapitel i fusionsbeskatningsdirektivet vedrørende reglerne for grænseoverskridende operationer, hvilket som minimum omfatter flytning af et selskabs hjemsted, for at sikre, at princippet om skattemæssig neutralitet finder anvendelse.

Endelig ændres listen over selskabsformer, der kan drage fordel af direktivet, i bilaget til fusionsbeskatningsdirektivet, for at sikre, at alle enheder, der i sagens natur bør falde ind under direktivets anvendelsesområde, udtrykkeligt er omfattet. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilaget yderligere for at medtage fremtidige juridiske selskabsformer, der indføres af medlemsstaterne eller i henhold til EU-retten.

Ændringer af Rådets direktiv 2011/96/EU (moder- og datterselskabsdirektivet)

Ved moder- og datterselskabsdirektivet fritages udbytte og andre udlodninger af overskud, som datterselskaber betaler til moderselskaber i forskellige medlemsstater, for kildeskat, og dobbeltbeskatning af sådanne indtægter på moderselskabsniveau fjernes (skattefritagelse for kapitalandele eller lempelse ved godtgørelse). Direktivet finder i øjeblikket kun anvendelse, hvis minimumskravet vedrørende kapitalandel i definitionen af "moderselskab" er opfyldt. Selv om moder- og datterselskabsdirektivet ikke harmoniserer procedurerne for adgang til dets fordele, kan medlemsstaterne desuden i øjeblikket anvende forudgående administrative procedurer for på forhånd at kontrollere, om betingelserne for fritagelsen er opfyldt.

Med forslaget ændres moder- og datterselskabsdirektivet for at forenkle de materielle og proceduremæssige betingelser for adgang til fritagelsen for kildeskat.

For det første udvides med forslagets **artikel 3** det materielle anvendelsesområde for moder- og datterselskabsdirektivet ved at fjerne det minimumskrav vedrørende kapitalandel, der gælder for begrebet "moderselskab". Som følge heraf kan udbytte og andre udlodninger af overskud mellem selskaber i Unionen være omfattet af fritagelsen, uanset hvor stor en andel af kapitalen der besiddes af hver af dem. Set i lyset af direktivets udvidede anvendelsesområde er medlemsstaternes tidligere mulighed for at nægte fradrag for udgifter i forbindelse med kapitalandelen eller tab i forbindelse med udlodning af overskud desuden begrænset til tilfælde, hvor der er en relevant kapitalandel (10 %), og dermed når forvaltningsomkostningerne faktisk er afholdt.

For det andet udvides moder- og datterselskabsdirektivets anvendelsesområde yderligere til også at omfatte pensionsinstitutter, uanset deres retlige form. Med henblik herpå indføres med forslaget en undtagelse fra den betingelse om skattepligt, der gælder i henhold til direktivet.

For det tredje og i overensstemmelse med de foreslåede ændringer af direktivet om renter og royalties vil medlemsstaterne ikke længere kunne kræve forudgående tilladelse eller administrativ procedure for at kontrollere, om betingelserne for fritagelsen er opfyldt på betalingstidspunktet, med forbehold af efterfølgende kontrol og medlemsstaternes anvendelse af reglerne om bekæmpelse af misbrug. Ligesom med direktivet om renter og royalties gælder det, at enten FASTER-procedurer eller nationale tilbagebetalingsprocedurer finder anvendelse inden for en rimelig frist, hvis skattesubjektet ikke vil være i stand til at kontrollere berettigelsen på betalingstidspunktet.

Endelig omfatter forslagets bilag ajourføring af listen over de selskabsformer, der kan drage fordel af direktivet, for at sikre, at alle enheder, der i sagens natur bør falde ind under

direktivets anvendelsesområde, udtrykkeligt er omfattet. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilaget yderligere for at medtage fremtidige juridiske selskabsformer, der indføres af medlemsstaterne eller i henhold til EU-retten.

Ændringer af Rådets direktiv (EU) 2016/1164 (direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse – ATAD)

Med ATAD blev der etableret en fælles ramme for regler til bekæmpelse af skatteundgåelse med det formål at beskytte medlemsstaternes selskabsskattegrundlag mod aggressiv praksis med udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud. I ATAD er der fastsat regler om et minimumsniveau af beskyttelse mod begrænsning af rentebetalinger, exitbeskatning, kontrollerede udenlandske selskaber, hybride mismatch og en generel regel om bekæmpelse af misbrug.

Siden vedtagelsen af ATAD er der sket en betydelig udvikling på internationalt plan, navnlig efter vedtagelsen af OECD/G20's tosjøleløsning og søjle 2-direktivet, der kan overlappe med visse regler i ATAD. Erfaringerne med den praktiske anvendelse af ATAD har også vist, at visse bestemmelser ikke længere er ajourførte, eller at de skaber en uforholdsmæssig stor efterlevelseshbyrde, manglende retssikkerhed og fragmentering.

Inden for forskning og udvikling (FoU) skaber den retlige ramme, som medlemsstaterne har indført på nationalt plan, desuden et fragmenteret landskab i hele EU, hvor der ikke findes et fælles minimumsniveau af støtte til FoU. Dette gør ofte Den Europæiske Union mindre konkurrencedygtig i forhold til dens største handelspartnere på internationalt plan. Dette gælder i endnu højere grad, når man tager i betragtning, at sådanne foranstaltninger behandles mere fordelagtigt under søjle 2-rammen, hvilket fører til ingen eller begrænsede yderligere ekstraskatter. Ligesom vores vigtigste partnerøkonomier bør vi sikre, at EU's virksomheder kan drage fordel heraf.

På denne baggrund ændres ATAD for at udvide dets materielle anvendelsesområde og medtage en fuldstændig afskrivning af visse FoU-udgifter. Valget af ATAD som retligt instrument er bevidst, da både de gældende foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse og den skattemæssige behandling af FoU udgør elementer i selskabsskattegrundlaget og forfølger det fælles mål om at bidrage til et velfungerende indre marked.

Selv om der i den gældende ramme er fastsat minimumsstandarder til bekæmpelse af skatteundgåelse, tages der med de nye bestemmelser fat på de konkurrencemæssige udfordringer, der opstår som følge af fragmenteringen af FoU-skatteordninger i Unionen. Med ændringen af ATAD sikres der overensstemmelse mellem disse to lovrammer, og deres fælles politiske mål afspejles.

For så vidt angår **FoU** medfører forslagens **artikel 4** for det første ændring af direktivets titel for at afspejle medtagelsen af nye bestemmelser om FoU-udgifter.

For det andet indføres der et nyt kapitel i ATAD for at fastsætte et EU-dækkende FoU-fradrag som en minimumsstandard med henblik på at sikre fuld fradragsret for kvalificerede FoU-udgifter (dvs. kapitaludgifter til anlæg, maskiner og materielle aktiver, der anvendes direkte til FoU eller til støtte for FoU-faciliteter). Skattesubjekterne kan enten øjeblikkeligt fradrage kvalificerede udgifter i den skatteperiode, hvor de er afholdt, eller i en hvilken som helst af de fire efterfølgende skatteperioder.

For det tredje indføres der med ændringerne regler, der skal sikre korrekt anvendelse af den nye bestemmelse og forhindre misbrug. Med henblik herpå skal kvalificerede udgifter anvendes til FoU i mindst tre år. Der indføres også regler om inddragelse af fradraget og balanceafgifter, når aktiverne afhændes, nedrives eller ophører med at være ejet, og enhver økonomisk fordel, der genereres, skal tages i betragtning, således at fradraget nøjagtigt afspejler de faktiske FoU-investeringer.

Endelig foretages der nødvendige justeringer af beregningen af EBITDA i henhold til reglen om begrænsning af rentebetalinger for at sikre, at det nye FoU-fradrag, der ikke behandles som afskrivning eller nedskrivning, ikke mindsker skattesubjektets EBITDA og dermed dets ret til rentefradrag.

Med forslaget indføres der en række revisioner af reglerne om bekæmpelse af skatteundgåelse i ATAD.

For så vidt angår **reglen om begrænsning af rentebetalinger** gøres EBITDA-beløbet på 30 % med forslagets **artikel 4** for det første obligatorisk, hvilket forbyder medlemsstaterne at fastsætte lavere tærskler for at reducere fradragsretten for overstigende låneomkostninger. Da risici for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud primært skyldes uforholdsmæssigt store rentebetalinger mellem associerede selskaber, udelukkes med forslaget desuden lån, der ydes af ikkeassocierede selskaber (dvs. tredjepartslån), fra anvendelsesområdet for reglen om begrænsning af rentebetalinger, forudsat at de anvendes til at finansiere det låntagende skattesubjekts egne aktiviteter, hvilket udelukker videreudlån inden for koncernen.

For det andet gøres i **artikel 4** safe harbour-reglen på 3 mio. EUR obligatorisk inden for de første tre år efter direktivets ikrafttræden, og der indføres en automatisk årlig indeksering baseret på inflation, for at reducere den byrde, der er forbundet med reglen om begrænsning af rentebetalinger, særligt for små skattesubjekter, og for at sikre, at safe harbour-reglen til enhver tid afspejler den aktuelle økonomiske situation i Unionen. Desuden fjernes muligheden for at udelukke selvstændige enheder, da den med udelukkelsen af tredjepartslån med lav risiko kombineret med den obligatoriske safe harbour-regel er overflødig. Derudover indføres der med forslaget en sikkerhedsforanstaltning for at imødegå den procykliske effekt af reglen om begrænsning af rentebetalinger, idet det fastsættes, at der ikke gælder nogen begrænsning af rentebetalinger for et skattesubjekt, når dets EBITDA reduceres med 50 % i et givet skatteår.

For det tredje præciseres i forslaget anvendelsen af den frivillige udelukkelse af langsigtede offentlige infrastrukturprojekter i overensstemmelse med fælles EU-prioriteter ved at henvise til langsigtede projekter til gavn for offentligheden i stedet for infrastruktur. Desuden indføres der en obligatorisk, midlertidig udelukkelse for forsvarssektoren for investeringer, der indledes i de første fem skatteperioder fra initiativets ikrafttræden.

Endelig, for at forenkle anvendelsen af reglen om begrænsning af rentebetalinger, gøres en række muligheder obligatoriske, nemlig reglen om undtagelse for koncerner, for at imødekomme bekymringerne i kapitalintensive sektorer, der af legitime årsager er stærkt gearede, og fremførselsmekanismen for at sikre, at reglen tager højde for udsving i skattesubjekternes rentabilitet og støtter nystartede virksomheder.

Med hensyn til den **generelle regel om bekæmpelse af misbrug** ajourføres Ved **artikel 4** ordlyden af den generelle regel om bekæmpelse af misbrug for at sikre, at dens

anvendelsesområde er bredt nok til at omfatte alle direkte skatter, som selskaber er omfattet af, navnlig for at sikre, at den finder anvendelse på kildeskat eller ekstraskat, der følger af direktiv (EU) 2022/2523.

Med hensyn til **reglerne for kontrollerede udenlandske selskaber (CFC-reglerne)** tages der i forslaget for det første hensyn til, at målet med og virkningerne af disse regler i væsentlig grad overlapper med reglen om indkomstmedregning som fastsat i direktiv (EU) 2025/2523 (søjle 2-rammen). Ved **artikel 4** indføres der derfor en fritagelse fra CFC-reglen for skattesubjekter, der er omfattet af anvendelsesområdet for søjle 2-rammen. Alle selskaber, der er hjemmehørende i EU, vil drage fordel af denne undtagelse for deres lavtbeskattede datterselskaber, undtagen hvis koncernen har hovedsæde i en stat, der anvender en kvalificeret side om side-ordning, og det lavtbeskattede kontrollerede udenlandske datterselskab ikke er omfattet af kvalificeret indenlandsk ekstraskat, eller der, hvis det er omfattet af en kvalificeret indenlandsk ekstraskat, ydes tilbagebetaling eller en direkte eller indirekte økonomisk fordel i forbindelse med denne skat.

For det andet indføres der ved **artikel 4** en fritagelse fra CFC-reglen for små og mellemstore koncerner. Oplysninger fra udvekslinger med flere medlemsstater viser, at myndighederne næsten ikke har haft nogen CFC-sager vedrørende SMV'er i de ca. ti år, der er gået, siden ATAD begyndte at finde anvendelse. Dette tyder på, at disse regler sjældent udløses for SMV'er, muligvis fordi disse virksomheders operationelle strukturer ikke involverer nogen eller kun involverer få grænseoverskridende aktiviteter. En udelukkelse af disse regler vil således ikke udgøre nogen hindring for bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse eller aggressive skatteplanlægningsbestræbelser. Den vil snarere medføre betydelige omkostnings- og ressourcebesparelser og dermed fordele for både virksomheder og skattemyndigheder. Fritagelsen af disse koncerner har derfor til formål at nedbringe uforholdsmæssigt store efterlevelseseomkostninger og administrative byrder for mindre virksomheder, der opererer i hele det indre marked.

For det tredje angives i forslaget model A som den eneste mulige tilgang for at forenkle og ensrette CFC-rammen i hele Unionen, og muligheden for at gennemføre CFC-reglerne ved at anvende model B fjernes.

Endelig forhindrer **reglerne om hybride mismatch** virksomhederne i at udnytte uoverensstemmelser mellem nationale regler for at undgå beskatning. I nogle tilfælde, f.eks. når det drejer sig om importerede mismatch, har anvendelsen imidlertid vist sig at være særlig kompleks for både skattesubjekter og skattemyndigheder. For at forenkle reglerne om hybride mismatch og sikre, at de er forholdsmæssige, fjernes reglerne vedrørende importerede mismatch fra ATAD med forslagets **artikel 4**.

Ændringer af Rådets direktiv (EU) 2017/1852 (direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer)

Direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer fastsætter regler for hurtig og effektiv bilæggelse af tvister vedrørende fortolkningen af skatteoverenskomster for både virksomheder og borgere og dækker spørgsmål om dobbeltbeskatning. Med forslagets **artikel 5** indføres der målrettede ændringer af direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer med det formål at tage fat på de fortolkningsforskelle, der er konstateret i praksis, ensrette procedurerne og forbedre skattesubjekternes adgang til tvistbilæggelsesmekanismer. Ændringerne har til formål at bevare direktivets overordnede struktur og indføre præciseringer og proceduremæssige forenklinger.

I ændringen af artikel 2 i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer præciseres det, at hvis beskatningen af mere end én person berøres direkte af det samme tvistsspørgsmål, betragtes hver af disse personer som "berørt person" med henblik på direktivet. Denne præcisering har til formål at fjerne usikkerheden i sager med flere enheder og bør ses i sammenhæng med ændringerne af artikel 3 om indgivelse af klager.

Der foretages flere ændringer af artikel 3 i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer med det formål at ensrette og præcisere klagefasen i proceduren. For det første præciseres det, hvem der skal indgive klagen, hvis flere berørte personer er involveret. Medlemsstaterne skal enten give hver berørt person mulighed for at indgive en klage individuelt til sin bopælsstat eller alternativt give én berørt person mulighed for at indgive en klage på vegne af alle de berørte personer. Formålet med denne tilgang er at kombinere retssikkerhed med proceduremæssig fleksibilitet. For det andet erstattes udtrykket "samtidig indgivelse" med en indgivelsesperiode på 30 kalenderdage. Denne ændring er en reaktion på uensartede nationale fortolkninger af udtrykket "samtidigt", der i praksis gik fra at kræve indgivelse samme dag til at tillade bredere tidsrammer.

I **artikel 4** i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer indføres der en ændring for at præcisere, at de kompetente myndigheder uden ophold bør underrette skattesubjektet og ikke vente på udløbet af den toårige periode for den gensidige aftaleprocedure, hvis de konkluderer, at der ikke kan opnås enighed. Målet er at give skattesubjekterne mulighed for at få adgang til voldgiftsfasen tidligere og undgå unødvendige forsinkelser.

I ændringerne af **artikel 5** i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer præciseres det, at manglende efterlevelse af de proceduremæssige krav – herunder manglende indgivelse af oplysninger inden for den nye indgivelsesperiode på 30 dage, manglende anvendelse af et accepteret sprog eller manglende indgivelse af de samme oplysninger til alle kompetente myndigheder – kan føre til afvisning af klagen. Samtidig styrker ændringerne beskyttelsen af skattesubjekterne, idet de kompetente myndigheder påkræves at give skattesubjekterne mulighed for at afhjælpe mangler inden for 30 dage, og skattesubjekterne gives mulighed for at indgive en ny klage, forudsat at den samlede frist overholdes. Formålet er at undgå uforholdsmæssige proceduremæssige afvisninger og lette adgangen til mekanismen.

I ændringen af artikel 8 præciseres fristen for indsigelser mod uafhængige, højt estimerede personer, der deltager i det rådgivende udvalg. Der kan kun gøres indsigelse, indtil alle kompetente myndigheder har godkendt den endelige afgørelse. Denne regel har til formål at forhindre, at sene proceduremæssige udfordringer undergraver retssikkerheden og forsinker afslutningen af proceduren.

I **artikel 10** i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer præciseres det, at der også kan nedsættes et udvalg for alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister vedrørende antageligheden af klager og ikke kun i forbindelse med materiel bilæggelse af tvister om dobbeltbeskatning. Målet er at øge den proceduremæssige fleksibilitet og lette en effektiv bilæggelse af tvister på et tidligere tidspunkt.

I ændringen af reglerne for udvalgets funktion i artikel 11 i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer præciseres det, at kravene vedrørende kvalifikationer kun gælder for uafhængige, højt estimerede personer og ikke for repræsentanter for kompetente myndigheder. Denne præcisering har til formål at forhindre unødvendig fortolkningsmæssig usikkerhed.

Ændringen af artikel 16 i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer vedrører samspillet mellem direktivet og andre tvistbilæggelsesprocedurer på grundlag af forskellige retlige rammer. Det fastsættes, at andre igangværende procedurer suspenderes, når der er indgivet en klage i henhold til direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer, og at de først afsluttes, når klagen i henhold til direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer er blevet accepteret af alle berørte kompetente myndigheder. Formålet er at sikre, at skattesubjekterne ikke står uden beskyttelse mod dobbeltbeskatning og at undgå overlapninger mellem parallelle procedurer.

Ændringen af artikel 17 i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer har til formål at indføre yderligere præciseringer for enkeltpersoner og mindre virksomheder, der gør brug af den forenklede indgivelsesordning. Formålet er at undgå uklare proceduremæssige situationer og lette koordineringen mellem de kompetente myndigheder, når meddelelser kun indgives til den kompetente myndighed i skattesubjektets bopælsstat.

Med den nye artikel 19a i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer indføres der en ny bestemmelse, der giver Rådet beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter til fastsættelse af bindende tekniske og proceduremæssige regler, der er nødvendige for at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af direktivet. Forslaget afspejler det synspunkt, at visse fortolkningsmæssige og proceduremæssige vanskeligheder ikke i tilstrækkelig grad kan løses udelukkende ved hjælp af målrettede lovgivningsmæssige ændringer og kan kræve mere detaljerede gennemførelsesbestemmelser.

Endelig indføres der med ændringen af artikel 21 i direktivet om tvistbilæggelsesmekanismer en harmoniseret ramme for statistisk rapportering, og Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende formatet og betingelserne for meddelelse af statistiske data. Formålet er at sikre ensartet rapportering i alle medlemsstaterne og tilpasning til OECD's statistiske ramme og dermed forbedre gennemsigtigheden og evalueringen af, hvordan direktivet fungerer.

Ændringer af Rådets direktiv (EU) 2025/50 (direktivet om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat – FASTER-direktivet)

FASTER-direktivet gør kildeskatteprocedurerne i EU mere effektive og sikrere for investorer, finansielle formidlere og nationale skattemyndigheder. FASTER-direktivet indeholder navnlig bestemmelser om standardiserede hasteprocedurer for lempelse ved kilden eller hurtig tilbagebetaling af kildeskat på udbytte og renter fra offentligt handlede værdipapirer.

Som beskrevet ovenfor udvides med forslaget anvendelsesområdet for fritagelsen for kildeskat i henhold til direktivet om renter og royalties og moder- og datterselskabsdirektivet, og forudgående procedurer udelukkes forud for indrømmelsen af fordelene ved de relevante fritagelser for kildeskat.

I praksis kan anvendelsen af disse fritagelser imidlertid medføre vanskeligheder i forbindelse med offentligt handlede værdipapirer, der besiddes gennem finansielle formidlere og forvaltningskonti. I sådanne tilfælde er det betalende selskab ofte ikke i stand til på betalingstidspunktet at afgøre, om betingelserne for fritagelse for kildeskat er opfyldt, navnlig hvis der ikke foreligger ejerskabsoplysninger om porteføljeinvestorer (normalt under 5 % af kapitalandelen).

Det betalende selskab ville derfor ikke være i stand til at vurdere, om investoren har opfyldt betingelserne i moder- og datterselskabsdirektivet og direktivet om renter og royalties som

ændret, og fritagelsen kan derfor ikke anvendes på forhånd. I sådanne tilfælde kan FASTER-direktivet medføre betydelig forenkling.

I henhold til de nuværende bestemmelser i FASTER-direktivet kan medlemsstaterne imidlertid nægte adgang til de standardiserede hasteprocedurer, hvis der anmodes om fuldstændig fritagelse for kildeskat. Dette ville reelt forhindre fordelene ved procedurerne for refusion i henhold til FASTER-direktivet i at finde anvendelse på betalinger, der er berettiget til fritagelse i henhold til det udvidede anvendelsesområde for direktivet om renter og royalties og moder- og datterselskabsdirektivet. Med forslagets **artikel 6** tilpasses FASTER-direktivets anvendelsesområde derfor for at sikre, at det omfatter refusion i tilfælde af direktivet om renter og royalties/moder- og datterselskabsdirektivet.

2026/0163 (CNS)

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2003/49/EF, 2009/133/EF, 2011/96/EU, (EU) 2016/1164, (EU) 2017/1852, (EU) 2025/50 for så vidt angår forenkling af Unionens ramme for direkte beskatning og om støtte af vækst og konkurrenceevne i EU

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg², efter en særlig lovgivningsprocedure, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et velfungerende indre marked forudsætter, at reglerne om direkte beskatning anvendes på en klar og tydelig, konsekvent og effektiv måde. I de seneste årtier har Unionen vedtaget flere direktiver vedrørende direkte beskatning, der har til formål at fjerne dobbeltbeskatning, sikre skattemæssig neutralitet, lette tvistbilæggelse og forhindre skatteundgåelse i grænseoverskridende situationer.
- (2) De gældende EU-retlige regler om direkte beskatning er en betydelig landvinding for Unionen. Som led heri har Rådets direktiv 2003/49/EF³, Rådets direktiv 2009/133/EU⁴ og Rådets direktiv 2011/96/EU⁵ bidraget til det indre markeds funktion ved at lette grænseoverskridende økonomiske aktiviteter, navnlig ved at fjerne kildeskat på visse koncerninterne betalinger og sikre skattemæssig neutralitet for grænseoverskridende omlægninger. Rådets direktiv (EU) 2016/1164⁶ har styrket beskyttelsen af det indre marked ved at fastsætte koordinerede regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der kan forvride konkurrencen og have en indvirkning på fordelingen af retten til beskatning, og dermed imødegå risici for udhuling af skattegrundlaget og

¹ EUT C , , s..

² EUT C , , s..

³ Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj>).

⁴ Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310 af 25.11.2009, s. 34, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/133/oj>).

⁵ Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj>).

⁶ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj>).

overførsel af overskud. Rådets direktiv (EU) 2017/1852⁷ har bidraget yderligere til et velfungerende indre marked, idet der fastsættes mekanismer til effektiv bilæggelse af grænseoverskridende tvister i Unionen, der vedrører dobbeltbeskatning eller følger af dobbeltbeskatningsoverenskomster.

- (3) Selv om direktivernes mål fortsat er relevante, har de praktiske erfaringer med anvendelsen af direktiverne afsløret strukturelle mangler og stigende kompleksitet. Det forhold, at der eksisterer flere regelsæt side om side, som er vedtaget over tid, har resulteret i en flerstrengt skatteramme. Desuden har samspillet mellem disse direktiver og den seneste udvikling i det internationale skattelandskab, navnlig Rådets direktiv (EU) 2022/2523⁸ om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner, i nogle tilfælde ført til overlapninger, gentagelser og situationer med lagdelt lovgivning, der forfølger lignende mål. Desuden har de mange forskellige muligheder for gennemførelse og anvendelse af begreber, der ikke er defineret ensartet, resulteret i uensartede tilgange i medlemsstaterne og bidraget til en meget fragmenteret skatteramme i Unionen. Visse bestemmelser i Unionens skatteramme er ikke længere i overensstemmelse med den aktuelle økonomiske og retlige udvikling, hvilket fører til forældede regler.
- (4) Disse faktorer er medvirkende til at svække retssikkerheden for skattesubjekter og skattemyndigheder i Unionen, øger risikoen for tvister og utilsigtede skattemæssige resultater og resulterer i betydelige efterlevelsesefterskud og administrative byrder, navnlig for grænseoverskridende aktiviteter, hvilket skader den måde, hvorpå det indre marked fungerer, og har en negativ indvirkning på konkurrenceevnen for virksomheder, der opererer i Unionen. Skattesubjekter, der driver virksomhed i hele det indre marked, kan være underlagt uensartede regler til gennemførelse af Unionens skatteramme og stå over for byrdefulde efterlevelsesefterskud og proceduremæssig ineffektivitet.
- (5) For at afhjælpe disse mangler er det nødvendigt at forenkle og tilpasse Unionens ramme for direkte beskatning og opretholde den højeste standard for beskyttelse af det indre marked. Dette kræver mindre kompleksitet, fjernelse af overlapninger og sikring af en mere ensartet anvendelse af skattereglerne på tværs af medlemsstaterne. I betragtning af den grænseoverskridende karakter af de konstaterede problemer er der behov for en koordineret tilgang på EU-plan for at sikre ensartede løsninger og undgå yderligere fragmentering. Ved dette direktiv bør der derfor indføres målrettede ændringer af direktiv 2003/49/EF, 2009/133/EF, 2011/96/EU, (EU) 2016/1164 og (EU) 2017/1852. Selv om det allerede udgør et betydeligt skridt fremad i forenklingen og tilpasningen af Unionens skatteramme, er det også nødvendigt at ændre Rådets direktiv (EU) 2025/50⁹ for at sikre, at fritagelsen for kildeskat i henhold til direktiv 2003/49/EF og 2011/96/EU også kan anvendes på indkomst fra offentligt handlede værdipapirer. Samlet set bør disse ændringer medføre færre efterlevelsesefterskud og administrative byrder, højere retssikkerhed og et mere sammenhængende spil mellem de gældende regler. De bør også bidrage til et velfungerende indre marked og støtte konkurrenceevnen for de virksomheder, der opererer i Unionen.

⁷ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union (EUT L 265 af 14.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj>).

⁸ Rådets direktiv (EU) 2022/2523 af 14. december 2022 om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner i Unionen (EUT L 328 af 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>).

⁹ Rådets direktiv (EU) 2025/50 af 10. december 2024 om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat (EUT L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj>).

- (6) Små og mellemstore virksomheder ("SMV'er") er særlig berørt af kompleksiteten og fragmenteringen af Unionens ramme for direkte beskatning, selv om risikoen for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud generelt er begrænset for deres vedkommende. For at sikre, at efterlevelseshforpligtelserne fortsat er forholdsmæssige, er det derfor vigtigt at fastsætte målrettede forenklingsforanstaltninger for SMV'er.
- (7) Samtidig er store multinationale koncerner og store nationale koncerner, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2022/2523, underlagt komplekse og globalt koordinerede regler, der har til formål at sikre en minimumsskattesats i hver stat, de opererer i. Selv om disse regler spiller en central rolle med hensyn til at bekæmpe udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, indebærer de også betydelige efterlevelseshforpligtelser og kan medføre overlappende krav i samspillet med gældende skatteregler på EU-plan og nationalt plan. For at bevare konkurrenceevnen for virksomheder, der opererer i Unionen, og opretholde et højt niveau af beskyttelse mod skatteundgåelse, er det derfor vigtigt at træffe målrettede forenklingsforanstaltninger for enheder, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde, med henblik på at sikre sammenhæng i beskatningsordningen og mindske efterlevelseshbyrden.
- (8) I direktiv 2003/49/EF og 2011/96/EU er der fastsat fritagelser for kildeskat på visse grænseoverskridende rente-, royalty- og udbyttebetalinger og andre udlodninger af overskud, og direktiverne bidrager derfor til at fjerne dobbeltbeskatning i Unionen. Forskelle i disse direktivers udformning og begrænsede materielle anvendelsesområde, navnlig med hensyn til minimumskrav vedrørende kapitalandele, har imidlertid ført til en inkonsekvent gennemførelse i medlemsstaterne og øgede efterlevelseshomkostninger, hvilket kan forvride investeringsbeslutninger for virksomheder, der opererer i hele det indre marked. Den resterende kildebeskatning i Unionen skaber hindringer og mindre skattemæssig neutralitet for grænseoverskridende investeringer.
- (9) Med henblik på at forenkle den måde, hvorpå det indre marked fungerer, og styrke dets konkurrenceevne bør begge direktivers materielle anvendelsesområde udvides. Derfor bør kravene om en minimumsprocentdel og en minimumsvarighed for besiddelse af kapitalandelen som betingelser for at indrømme lempelse af kildeskat og, for så vidt angår udbytte eller andre udlodninger af overskud, for at indrømme skattefritagelse for kapitalandele fjernes. Set i lyset af dette bredere anvendelsesområde bør medlemsstaternes mulighed for at erstatte kriteriet om indehavelse af kapitalandele med kriteriet om stemmerettigheder også fjernes for at sikre en mere ensartet og forudsigelig anvendelse af disse direktiver. For at fjerne skattemæssige hindringer for pensionsinstitutters grænseoverskridende investeringer bør udlodning af udbytte til sådanne enheder desuden fritages for kildeskat, uanset deres retlige form og ved hjælp af en fravigelse af betingelsen om skattepligt. For at sikre, at de regler, der giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte, at omkostninger i forbindelse med en kapitalandel og tab som følge af udlodning af datterselskabets overskud ikke fratrækkes moderselskabets skattepligtige overskud, fortsat er forholdsmæssige set i lyset af det udvidede anvendelsesområde for direktiv 2011/96/EU, bør anvendelsen af denne mulighed desuden tillades, hvis kapitalandelen er af en tilstrækkelig størrelse til at berettige administrationsomkostninger. Med henblik herpå bør der kræves en andel på mindst 10 % af datterselskabets kapital.
- (10) For at undgå situationer med dobbelt ikkebeskatning bør det sikres, at betalinger af renter og royalties beskattes mindst én gang, enten ved hjælp af kildeskat eller ved at nægte fradrag for disse betalinger ved kilden. Selv om direktiv 2003/49/EF allerede

indeholder et krav om skattepligt i Unionen, er der behov for en yderligere foranstaltning for at håndtere situationer, hvor indkomststrømme af renter og royalties, der forlader Unionen, forbliver ubeskattede i deres bestemmelsesland. Som hovedregel bør medlemsstaterne fortsat anvende deres nationale regler på betalinger af renter og royalties, herunder de regler, der følger af gældende skatteoverenskomster. Den specifikke beskyttelsesforanstaltning bør finde anvendelse, hvis det tredjeland, hvor modtageren af betalingen er etableret, ikke opkræver selskabsskat af indtægter fra renter og royalties eller anvender en selskabsskattesats på nul på sådanne indtægter, og der ikke opkræves kildeskat i kildemedlemsstaten. Beskyttelsesforanstaltningen vil være rettet mod den specifikke indkomststrøm og kun tage hensyn til den skattemæssige situation, som den direkte modtager af betalingen befinder sig i. På denne måde letter denne regel betalerens behov for at spore mellemliggende strukturer. Dette bør ikke berøre anvendelsen af nationale og folkeretlige bestemmelser om bekæmpelse af misbrug og Unionens principper vedrørende reelt ejerskab. Denne beskyttelsesforanstaltning bør dog ikke finde anvendelse, hvis modtageren af betalingen i skatteperioden er omfattet af en kvalificeret indenlandsk ekstraskat og ikke modtager nogen tilbagebetaling eller direkte eller indirekte økonomiske fordele i forbindelse med denne skat eller er en del af en multinational koncern, som for den pågældende skatteperiode er omfattet af reglerne i direktiv (EU) 2022/2523 eller, for så vidt angår tredjelande, OECD's modelregler¹⁰. I den forbindelse kan beskyttelsesforanstaltningen stadig finde anvendelse, hvis det ultimative moderselskab i den multinationale koncern er hjemmehørende i en stat, der har en kvalificeret side om side-ordning for skatteperioden.

- (11) Der er ikke behov for en lignende foranstaltning for at imødegå risikoen for dobbelt ikkebeskatning af udlodninger af overskud (udbytte), da sådanne udlodninger allerede beskattes i Unionen, enten hos det udloddende selskab eller hos modtageren.
- (12) De omfattende og forskelligartede proceduremæssige krav, som nogle medlemsstater anvender som betingelser for anvendelsen af de fritagelser for kildeskat, der er fastsat i direktiv 2003/49/EF og 2011/96/EU, har i praksis skabt betydelige administrative byrder for skattesubjekter og skattemyndigheder i Unionen og forhindret, at disse fritagelser fungerer efter hensigten. For at mindske disse byrder, øge retssikkerheden og støtte konkurrenceevnen i det indre marked bør disse proceduremæssige krav forenkles og tilpasses. Det bør derfor fastsættes i dette direktiv, at medlemsstaterne ikke kræver forudgående tilladelse eller administrative procedurer for at kontrollere, om betingelserne for fritagelserne er opfyldt, på tidspunktet for betaling af renter eller royalties eller udlodning af overskud. Dette bør ikke berøre medlemsstaternes beføjelser til at udføre efterfølgende kontrol og anvende nationale regler om bekæmpelse af misbrug, herunder reglerne om reelt ejerskab.
- (13) Med hensyn til offentligt handlede værdipapirer er porteføljeinvestorer, hvis kapitalandel i det betalende selskab er under en vis tærskel, ofte ukendte for det pågældende selskab, da sådanne værdipapirer ofte opbevares på forvaltningskonti. Som følge heraf kan det betalende selskab muligvis ikke fastslå på forhånd, om betingelserne for fritagelse for kildeskat i direktiv 2003/49/EF og 2011/96/EU er opfyldt, hvilket kan hindre en effektiv adgang til disse fritagelser. Ved direktiv (EU) 2025/50 blev der indført standardiserede procedurer for lempelse ved kilden og hurtig tilbagebetaling af overskydende kildeskat på indkomst fra offentligt handlede

¹⁰ OECD (2021), Tax Challenges Arising from Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two): Inclusive Framework on BEPS, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/782bac33-en>.

værdipapirer. For at undgå ineffektive og besværlige nationale procedurer og sikre, at skattesubjekter, der er berettiget til fritagelserne i direktiv 2003/49/EF og 2011/96/EU, også kan gøre brug af de fælles procedurer, der er fastsat i direktiv (EU) 2025/50, bør nævnte direktiv ændres, således at indkomst fra offentligt handlede værdipapirer, der er berettiget til disse fritagelser, ikke udelukkes fra for lempelse ved kilden eller hurtigt tilbagebetaling.

- (14) Hvis betalinger, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2003/49/EF og 2011/96/EU, opfylder de materielle betingelser for fritagelse for kildeskat, men der ikke desto mindre indeholdes skat, f.eks. fordi det betalende selskab ikke på forhånd kan afgøre, om disse betingelser er opfyldt, bør medlemsstaterne sikre, at den overskydende skat tilbagebetales inden for en rimelig frist ved hjælp af standardprocedurer for tilbagebetaling. Med henblik herpå bør direktiv 2011/96/EU bringes i overensstemmelse med direktiv 2003/49/EF for så vidt angår fristerne for indgivelse og behandling af refusionsansøgninger.
- (15) I direktiv 2003/49/EF fastsættes det, at et fast driftssted skal behandles som værende det, der betaler renter eller royalties, hvis betalingen udgør en fradragsberettiget udgift for det pågældende faste driftssted. For at opretholde en tilstrækkelig grad af retssikkerhed og sikre, at denne regel finder anvendelse på en måde, der er i overensstemmelse med direktivets formål, bør det præciseres, at direktiv 2003/49/EF finder anvendelse på betalinger, der kan henføres til et fast driftssteds aktiviteter, uanset om disse betalinger er fradragsberettigede i den medlemsstat, som det faste driftssted er beliggende i.
- (16) Direktiv 2009/133/EF indeholder fælles regler, der skal mindske skattemæssige hindringer og sikre skattemæssig neutralitet i forbindelse med omlægninger, der vedrører selskaber i forskellige medlemsstater, herunder fusioner, spaltninger, partielle spaltninger, tilførsel af aktiver, ombytning af aktier og flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted for et Societas Europaea (SE) eller et Societas Cooperativa Europaea (SCE). Udviklingen i Unionens selskabsret, navnlig den udvikling, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132¹¹ som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2121¹², har ført til en uoverensstemmelse mellem skattereglernes anvendelsesområde og selskabsretlige bestemmelser. Dette svækker retssikkerheden for virksomhederne og bringer konkurrenceevnen i det indre marked i fare. For at sikre sammenhæng mellem skatterammen og selskabsretten bør definitionerne i direktiv 2009/133/EF bringes i overensstemmelse med direktiv (EU) 2017/1132 for at medtage en yderligere undertype af en fusion og "spaltning ved adskillelse".
- (17) Direktiv 2009/133/EF finder også anvendelse på flytning af det vedtægtsmæssige hjemstedet for et SE eller SCE. Set i lyset af princippet om neutralitet bør disse grænseoverskridende omdannelser underkastes den samme skattemæssige behandling, der som minimum omfatter flytning af selskabets vedtægtsmæssige hjemsted fra oprindelsesmedlemsstaten til bestemmelsesmedlemsstaten. Der bør derfor indføres et nyt kapitel i direktiv 2009/133/EF om regler for grænseoverskridende omdannelser, hvorved beskatningen af kapitalvinding, der hidrører fra aktiver i et selskab, der er under grænseoverskridende omdannelse, i overensstemmelse med resten af direktivet

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj>).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2121 af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger (EUT L 321 af 12.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2121/oj>).

bør udskydes, indtil sådanne aktiver faktisk afhændes, i det omfang selskabet fortsat er skattemæssigt hjemmehørende i oprindelsesmedlemsstaten eller i den pågældende medlemsstat opretholder et fast driftssted, som sådanne aktiver fortsat er knyttet til.

- (18) Set i lyset af Domstolens dom af 1. oktober 2009 i sag C-247/08¹³ bør listen over selskabsformer i bilaget til direktiv 2003/49/EF, i bilag I, del A, til direktiv 2009/133/EF og bilag I, del A, til direktiv 2011/96/EU revideres for at sikre, at alle enheder, der i sagens natur bør være omfattet af disse direktivers anvendelsesområde, udtrykkeligt er omfattet.
- (19) I direktiv (EU) 2016/1164 fastsættes regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der har en direkte indvirkning på det indre markeds funktion, herunder specifikke regler om begrænsning af rentebetalinger, kontrollerede udenlandske selskaber, exitbeskatning, hybride mismatch og en generel regel om bekæmpelse af misbrug. Ved disse regler indføres en fælles ramme, der skal sikre et minimumsniveau af beskyttelse mod udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud inden for Unionen.
- (20) For at styrke Unionens konkurrenceevne, støtte innovation og lette den grønne og den digitale omstilling er det vigtigt at fremme investeringer i forskning og udvikling i hele det indre marked. Navnlig i betragtning af det skiftende internationale skattemiljø bør beskatningsordningerne fortsat yde effektiv og målrettet støtte til reelle forsknings- og udviklingsaktiviteter. Med henblik herpå bør der i direktiv (EU) 2016/1164 fastlægges en fælles ramme for den skattemæssige behandling af visse forsknings- og udviklingsudgifter for at sikre enkelhed, retssikkerhed og overensstemmelse med målet om at opretholde lige vilkår med henblik på at styrke den internationale konkurrenceevne.
- (21) Kapitaludgifter til anlæg, maskiner og andre materielle aktiver, der anvendes af skattesubjekter til forskning og udvikling eller til at tilvejebringe faciliteter til udførelse af sådanne aktiviteter, bør være fuldt fradragsberettigede i den skattepligtige indkomst for at fremme innovation, styrke det indre marked og tilskynde til investeringer i nye teknologier. Fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af lige vilkår for fradrag af sådanne udgifter vil mindske de hindringer, som virksomheder, der opererer på tværs af grænserne i Unionen, står over for. Med henblik herpå bør skattesubjekter have mulighed for at fradrage kvalificerede udgifter i deres beskatningsgrundlag enten i den skatteperiode, hvor de er afholdt, eller efter eget valg i en af de fire efterfølgende skatteperioder.
- (22) For at styrke retssikkerheden, forenkle anvendelsen af reglerne og forhindre misbrug bør der fastsættes betingelser for fastsættelse af den minimumsperiode, hvor kvalificerede udgifter skal anvendes til forskning og udvikling, inddragelse af fradraget og behandling af balanceafgifter ved afhændelse. Skattesubjekter, der nyder godt af fradraget, bør derfor være forpligtet til at afholde de kvalificerede udgifter fuldt ud og udelukkende til forskning og udvikling i en periode på mindst tre år. Hvis skattesubjektet ophører med at eje, nedriver eller på anden måde afhænder et aktiv, som de kvalificerede udgifter vedrører, hvilket genererer en økonomisk fordel, bør denne værdi tages i betragtning for at sikre, at fradraget nøjagtigt afspejler den faktiske investering i forskning og udvikling.

¹³ Domstolens dom af 1. oktober 2009, Gaz de France – Berliner Investissement SA mod Bundeszentralamt für Steuern, C-247/08, ECLI:EU:C:2009:600.

- (23) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er fastsættelsen af et minimumsniveau af harmonisering i Unionen for så vidt angår skattefradrag for kapitaludgifter, der afholdes til forskning og udvikling, tilstrækkelig til at sikre, at forskning og udvikling fortsat er afgørende for Unionens konkurrenceevne og bidrager til mere lige vilkår i det indre marked. Uden at det berører anvendelsen af statsstøttere reglerne, bør medlemsstaterne derfor kunne anvende nationale bestemmelser, der giver mulighed for gunstigere skattefradrag for så vidt angår kvalificerede udgifter.
- (24) Kommissionen konkluderede i sin evaluering af direktiv (EU) 2016/1164¹⁴, at reglerne i nævnte direktiv er komplekse og bygger på alternative tilgange, flere valgfrie undtagelser og tærskler. Navnlig har forskelle i centrale begreber og definitioner samt sameksistensen af forskellige modeller for beskatning af kontrollerede udenlandske selskaber og muligheder i reglen om begrænsning af rentebetalinger resulteret i en fragmentering af Unionens retlige ramme for beskatning, manglende retssikkerhed for skattesubjekterne og øgede efterlevelseshbyrder, navnlig for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne. Dette er også tilfældet, hvor der er begrænset risiko for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, navnlig for så vidt angår SMV'er. Det følger heraf, at den gældende retlige ramme kan medføre en uforholdsmæssig stor byrde i forhold til den faktiske risiko, der imødegås. Set i lyset af den nylige indførelse af en global minimumsskattesats ved direktiv (EU) 2022/2523 bør direktiv (EU) 2016/1164 desuden tilpasses for at undgå overlapninger og gentagelser med hensyn til anvendelsesområde, målsætninger og virkninger, herunder situationer med dobbeltbeskatning og overlappende rapporteringsforpligtelser, der skyldes sameksistensen af de to rammer.
- (25) Reglen om begrænsning af rentebetalinger i artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164 har til formål at modvirke aggressiv skatteplanlægning gennem skattesubjekternes brug af kunstigt forhøjede rentebetalinger ved at placere uforholdsmæssig stor gæld i stater med et højt skattetryk. Selv om reglen spiller en vigtig rolle med hensyn til at forebygge skatteundgåelse, risikerer sameksistensen af forskellige tærskler, valgfrie undtagelser og undtagelsesklausuler, der er blevet gennemført på forskellig vis af medlemsstaterne, ofte ikke at være rettet mod risici for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud på en forholdsmæssig måde. Denne fleksibilitet har bidraget til betydelig fragmentering, øgede efterlevelseshomkostninger og manglende retssikkerhed i det indre marked. Reglen om begrænsning af rentebetalinger kan også have en negativ indvirkning på virksomhedernes mulighed for at finansiere investeringer og vækst, da den ikke er tilpasset ændringer i det økonomiske miljø, navnlig i en situation med stigende renter og inflation. Desuden kan reglen i uforholdsmæssig grad påvirke kapitalintensive sektorer såsom fast ejendom, infrastrukturer og innovative nystartede virksomheder, der er afhængige af langsigtet gældsfinansiering. Endelig risikerer den nuværende regel om begrænsning af rentebetalinger også at skabe unødvendige byrder for SMV'er, selv om disse virksomheder har færre ressourcer og muligheder for at deltage i aggressiv skatteplanlægning ved hjælp af rentebetalinger.
- (26) Det er derfor nødvendigt at ændre artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164 for at forenkle bestemmelsens anvendelse, for i højere grad at bringe den i overensstemmelse med dens mål og for at sikre, at reglen fortsat er egnet til formålet, og at der ydes støtte til reelle investeringer i Unionen. Det er navnlig vigtigt at reducere antallet af de

¹⁴ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Evaluering af Rådets direktiv 2016/1164 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion.

valgmuligheder, som medlemsstaterne har til rådighed, ajourføre reglens struktur, præcisere dens anvendelsesområde og tage hensyn til den nye fælles ramme for den skattemæssige behandling af visse forsknings- og udviklingsudgifter.

- (27) Reglen om begrænsning af rentebetalinger har til formål at sikre, at de fleste omkostninger ved at optage lån hos tredjepart fortsat er fradragsberettigede, da denne form for finansiering generelt udgør en begrænset risiko for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud. Medlemsstaternes mulighed for at anvende lavere tærskler for fradrag ved deres gennemførelse af denne regel har imidlertid resulteret i uensartede tilgange i Unionens medlemsstater, øget kompleksiteten og forringet retssikkerheden for skattesubjekterne. For at sikre ensartet anvendelse af reglen og ligebehandling i det indre marked bør niveauet for skattefradrag fastsættes til 30 % af EBITDA i alle medlemsstater.
- (28) For at bevare effektiviteten af den nye fælles ramme for den skattemæssige behandling af visse forsknings- og udviklingsudgifter, der blev indført i direktiv (EU) 2016/1164, bør der ved beregningen af EBITDA med henblik på reglen om begrænsning af rentebetalinger medregnes beløb justeret for skat vedrørende forsknings- og udviklingsudgifter, der fradrages i henhold til nævnte ramme, på samme måde som overstigende låneomkostninger, afskrivninger og nedskrivninger tages i betragtning.
- (29) Risici for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, som imødegås med reglen om begrænsning af rentebetalinger, skyldes primært uforholdsmæssigt store rentebetalinger mellem associerede selskaber. Derimod udgør lån fra ikkeassocierede selskaber, herunder ved udstedelser af obligationer, der er underlagt særligt tilsyn fra myndighedernes side, generelt en begrænset risiko for sådanne praksisser. For bedre at tilpasse denne regel til dens mål og sikre en ensartet og forholdsmæssig anvendelse bør låneomkostninger i forbindelse med lån ydet af ikkeassocierede selskaber udelukkes fra begrænsningens anvendelsesområde, forudsat at en sådan finansiering anvendes til at finansiere det låntagende skattesubjekts egne aktiviteter, hvorfor videreudlån inden for koncernen derfor ikke bør være omfattet af udelukkelsen.
- (30) For at mindske den administrative byrde og efterlevelseshylden i forbindelse med reglen om begrænsning af rentebetalinger, navnlig for små skattesubjekter, kan medlemsstaterne i øjeblikket indføre en safe harbour-regel, ifølge hvilken nettorenteomkostninger altid er fradragsberettigede op til et bestemt beløb. Den frivillige karakter af denne bestemmelse og fleksibiliteten med hensyn til den nærmere udformning af den har imidlertid medført, at bestemmelsen ikke er blevet gennemført på samme måde i Unionen, hvilket gør den mindre effektiv. Denne safe harbour-regel bør derfor gøres obligatorisk, og der bør indføres periodisk indeksering for at sikre dens fortsatte effektivitet og relevans over tid.
- (31) De to målrettede udelukkelser fra reglen om begrænsning af rentebetalinger vedrørende lån ydet af ikkeassocierede selskaber og den obligatoriske øgede brug af safe harbour-reglen vil gøre den valgfrie udelukkelse til fordel for selvstændige enheder overflødig. Denne valgfrie udelukkelse bør derfor udgå for at forenkle og ensrette reglen om begrænsning af rentebetalinger.
- (32) Reglen om begrænsning af rentebetalinger knytter fradragsretten for låneomkostninger sammen med indtjeningen, der kan falde i perioder med økonomisk tilbagegang. Som følge heraf kan skattesubjekterne stå over for strengere begrænsninger, netop når adgangen til ekstern finansiering bliver mere nødvendig. For at afbøde en sådan procyklisk effekt og sikre, at reglen ikke unødigt begrænser den økonomiske aktivitet i perioder med finansiell stress, bør direktiv (EU) 2016/1164 ændres for at lette

anvendelsen af reglen om begrænsning af rentebetalinger, når der sker et betydeligt fald i EBITDA i et givet år.

- (33) For at sikre, at reglen om begrænsning af rentebetalinger ikke er til hinder for investeringer, der er afgørende for den økonomiske udvikling og offentlige velfærd i Unionen, giver direktiv (EU) 2016/1164 medlemsstaterne mulighed for at udelukke visse langsigtede offentlige infrastrukturprojekter fra dets anvendelsesområde. Da sådanne projekter generelt udgør en begrænset risiko for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, og uden at det berører statsstøttere reglerne, herunder Kommissionens afgørelse (EU) 2025/2630 om anvendelse af artikel 106, stk. 2, i TEUF på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste¹⁵, bør anvendelsesområdet for denne undtagelse udvides til også at omfatte en bredere vifte af almenyttige projekter, herunder projekter, der bidrager til Unionens fælles prioriteter, navnlig med hensyn til klima, digitalisering, social og økonomisk modstandsdygtighed, energisikkerhed og socialt og økonomisk overkommeligt boligbyggeri, herunder opførelse, ombygning og renovering af sådanne boliger.
- (34) Set i lyset af udviklingen i det geopolitiske landskab og navnlig Ruslands angrebskrig mod Ukraine skal Unionen styrke sit overordnede forsvarsberedskab og lette mobiliseringen af private investeringer i forsvarskapabiliteter. Med henblik herpå og for at tage fat på de kapabilitetsmangler, som Kommissionen og Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik har peget på i den fælles hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030¹⁶, og for at støtte målsætningerne i Rådets forordning (EU) 2025/1106¹⁷ om oprettelse af instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa bør der indføres en midlertidig udelukkelse fra reglen om begrænsning af rentebetalinger for overstigende låneomkostninger i forbindelse med lån, der anvendes til at finansiere forsvarsprodukter på kritiske kapabilitetsområder. For at sikre, at udelukkelsen fortsat står i et rimeligt forhold til dette mål og ikke i urimelig grad påvirker anvendelsen af reglen om begrænsning af rentebetalinger ud over, hvad der er nødvendigt, bør udelukkelsen være strengt målrettet og kun finde anvendelse på kritiske forsvarskapabiliteter, der er udpeget som prioriterede områder i Rådets forordning (EU) 2025/1106. For at sikre, at udelukkelsen fortsat er forholdsmæssig og effektivt støtter en hurtig opskalering af produktionskapaciteten, bør den være tidsbegrænset og kun finde anvendelse på lån, der indgås inden for de første fem skatteår efter dette direktivs ikrafttræden. Denne midlertidige anvendelse er også i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner af 20. marts 2025¹⁸, hvori der opfordres til at fremskynde indsatsen for at styrke Unionens forsvarsberedskab inden for de næste fem år.
- (35) Reglen om begrænsning af rentebetalinger kan have en uforholdsmæssig stor indvirkning på visse koncerner, der af reelle kommercielle årsager er stærkt gearede. Direktiv (EU) 2016/1164 giver derfor medlemsstaterne mulighed for at tillade

¹⁵ Kommissionens afgørelse (EU) 2025/2630 af 16. december 2025 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og om ophævelse af afgørelse 2012/21/EU, C/2025/8820 (EUT L, 2025/2630, 19.12.2025).

¹⁶ Kommissionen og Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, fælles hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030 (19.3.2025 JOIN (2025) 120 final).

¹⁷ Rådets forordning (EU) 2025/1106 af 27. maj 2025 om oprettelse af instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa (SAFE) gennem styrkelse af den europæiske forsvarsindustri (EUT L, 025/1106, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj>).

¹⁸ Konklusioner fra Det Europæiske Råd den 20. marts 2025, EUCO 1/25.

skattesubjekter at anvende en regel om undtagelse for koncerner, i henhold til hvilken de kan fradrage overstigende låneomkostninger ud over den almindelige grænse, hvis de kan påvise, at deres gearingsniveau er i overensstemmelse med deres koncerns gearingsniveau. Denne bestemmelses frivillige karakter har imidlertid ført til en uensartet anvendelse i Unionen. For at opnå en ensartet og forholdsmæssig anvendelse af reglen, samtidig med at dens målsætning om at imødegå risici for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud opretholdes, bør reglen om undtagelse for koncerner gøres obligatorisk, og medlemsstaterne bør få mulighed for at bevare valget mellem de to gældende mekanismer til gennemførelse af reglen om undtagelse for koncerner som fastsat i artikel 4, stk. 5, litra a) og b), i direktiv (EU) 2016/1164.

- (36) Muligheden for at fremføre overstigende låneomkostninger og uudnyttet rentefradragskapacitet er afgørende for at undgå uforholdsmæssige resultater for skattesubjekter med svingende indtjening eller langsigtede investeringscykluser såsom kapitalintensive industrier og nystartede virksomheder. Selv om direktiv (EU) 2016/1164 indeholder sådanne regler for fremførsel, har den omstændighed, at de er frivillige, ført til uensartede tilgange i medlemsstaterne. Et sådant scenarium modvirker bestræbelserne på at skabe lige vilkår i det indre marked, øge retssikkerheden og støtte kapitalintensive industriers økonomiske modstandsdygtighed. Med henblik herpå bør fremførsel af overstigende låneomkostninger og uudnyttet rentefradragskapacitet gøres obligatorisk, og medlemsstaterne bør få mulighed for at vælge mellem de forskellige mekanismer til gennemførelse af en sådan fremførsel som fastsat i nævnte direktivs artikel 4, stk. 6, litra a) og c), hvorved det anerkendes, at tidspunktet for renteomkostninger og skattepligtig indkomst muligvis ikke altid falder sammen inden for et enkelt skatteår.
- (37) Finansielle selskaber er underlagt særlige lovgivningsmæssige rammer i EU-retten. Ved direktiv (EU) 2016/1164 får medlemsstaterne derfor mulighed for at udelukke disse virksomheder fra anvendelsesområdet for reglen om begrænsning af rentebetalinger. For at sikre, at denne udelukkelse fortsat er egnet til formålet og afspejler udviklingen i Unionens finansforordning siden vedtagelsen af nævnte direktiv, bør definitionen af finansielle selskaber ajourføres i overensstemmelse hermed.
- (38) Formålet med den generelle regel om bekæmpelse af misbrug, der er fastsat i artikel 6 i direktiv (EU) 2016/1164, er at bekæmpe svigagtig skattepraksis foretaget af selskaber, der ikke er omfattet af særlige bestemmelser. Ikke desto mindre har henvisningen til selskabsskat skabt usikkerhed med hensyn til anvendelsesområdet for den generelle regel om bekæmpelse af misbrug, navnlig med hensyn til, om den finder anvendelse på kildeskat eller ekstraskat som følge af anvendelsen af direktiv (EU) 2022/2523. Med henblik på at skabe mere klarhed og sikre ensartet anvendelse i hele Unionen bør ordlyden ændres for at præcisere, at den generelle regel om bekæmpelse af misbrug finder anvendelse på enhver form for beskatning, som selskaber er omfattet af.
- (39) Under reglerne om kontrollerede udenlandske selskaber (CFC) i artikel 7 og 8 i direktiv (EU) 2016/1164 henføres det kontrollerede udenlandske selskabs lavt beskattede indkomst til moderselskabet for at forhindre udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud. Formålet med og virkningerne af disse regler overlapper imidlertid i væsentlig grad med reglen om indkomstmedregning, der er fastsat i direktiv (EU) 2022/2523 (søjle 2-rammen), hvormed der sikres en minimumsskattesats på 15 % på et bredere skattegrundlag, der omfatter passiv og aktiv indkomst. Den parallelle anvendelse af CFC-reglerne og søjle 2-rammen kan ikke blot føre til

økonomisk dobbeltbeskatning, men også til overlappende og komplekse efterlevelseshenholdsforpligtelser for multinationale koncerner, der skal foretage overlappende beregninger og rapportering efter begge regelsæt. For at undgå sådanne utilsigtede resultater og samtidig bevare formålet med CFC-reglerne, nemlig at forhindre skatteundgåelse, bør skattesubjekter, der er omfattet af søjle 2-rammen, indrømmes en fritagelse. Hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er hjemmehørende i en stat med en kvalificeret side om side-ordning¹⁹, finder reglen om indkomstmedregning desuden ikke anvendelse. Kombinationen af CFC-reglerne og en indenlandsk ekstraskat i den stat, hvor det lavtbeskattede kontrollerede selskab er hjemmehørende, kan dog stadig føre til dobbeltbeskatning og sammenlignelige overlappende efterlevelseshenholdsbyrder. Derfor bør multinationale selskaber, hvis ultimative moderselskab er hjemmehørende i en stat, der anvender kvalificerede side om side-ordninger, stadig indrømmes en målrettet fritagelse for CFC-beskatning for så vidt angår deres lavtbeskattede kontrollerede udenlandske selskabers indkomst, der er omfattet af en kvalificeret indenlandsk ekstraskat og ikke modtager nogen tilbagebetaling eller relevante direkte eller indirekte økonomiske fordele.

- (40) Ved artikel 7, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/1164 gives medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem to metoder til fastsættelse af et CFC's indkomst, der indgår i moderselskabets beskatningsgrundlag. Denne valgmulighed har ført til en uensartet gennemførelse i Unionen, hvilket har resulteret i fragmentering, øgede efterlevelseshenholdsomkostninger og reduceret retssikkerhed for skattesubjekterne. Dokumentation fra anvendelsen af disse regler viser, at den model, der er baseret på specifikke kategorier af passiv indkomst ("model A"), giver en mere effektiv og håndterbar tilgang end den model, der er rettet mod arrangementer af ikkereel karakter ("model B"). Sidstnævnte model overlapper betydeligt med reglerne for interne afregningspriser og skaber i praksis begrænset merværdi. For at forenkle CFC-rammen, øge retssikkerheden og sikre en ensartet anvendelse af CFC-reglerne i hele Unionen bør medlemsstaterne anvende en fælles tilgang baseret på model A. Muligheden for at anvende model B og den tilhørende de minimis-regel, som er blevet overflødig, da den udelukkende finder anvendelse inden for rammerne af model B, bør derfor udgå.
- (41) I Unionen er 99,8 % af virksomhederne SMV'er. Det er imidlertid kun 10 % af dem, der har grænseoverskridende aktiviteter, og 2 % har datterselskaber uden for Unionen. Desuden er 42 % af SMV'erne selvstændige enheder og er derfor ikke en del af en koncern og har ingen tilknyttede selskaber²⁰. Oplysninger fra flere medlemsstater viser, at myndighederne næsten ikke har haft nogen CFC-sager vedrørende SMV'er i de ca. ti år, der er gået, siden direktiv (EU) 2016/1164 begyndte at finde anvendelse. Dette tyder på, at CFC-reglerne sjældent anvendes på SMV'er, muligvis fordi disse virksomheders operationelle strukturer ikke involverer nogen eller kun få grænseoverskridende aktiviteter. Udelukkelsen af SMV'er fra anvendelsesområdet for disse regler vil således ikke have nogen indvirkning på bestræbelserne på at bekæmpe skatteundgåelse og skatteunddragelse eller aggressiv skatteplanlægning, men snarere medføre fordele i form af omkostnings- og ressourcebesparelser for både virksomheder og skattemyndigheder. Der bør derfor også indføres en undtagelse for

¹⁹ OECD (2026), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), Side-by-Side Package: Inclusive Framework on BEPS, OECD, <https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/global-minimum-tax/side-by-side-package.pdf>.

²⁰ VVA/KPMG, [Tax compliance costs for SMEs: An update and a complement Final Report KPMG/VVA 2022](#).

SMV'er fra anvendelsesområdet for CFC-reglerne i overensstemmelse med lignende fritagelser til fordel for SMV'er inden for rammerne af dette initiativ og på andre beskatningsområder og på andre EU-retlige områder. Dette vil sikre en forholdsmæssig anvendelse af CFC-reglerne og mindske efterlevelseshylden og den administrative byrde for både skattesubjekter og skattemyndigheder. Fritagelsen bør gælde for alle små og mellemstore koncerner som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU²¹, uanset om det ultimative moderselskab er beliggende i Unionen eller i et tredjeland. Anvendelsesområdet for fritagelsen for SMV'er sikrer, at koncerner kun kan drage fordel af undtagelsen for SMV'er, hvis koncernen som helhed opfylder definitionen af en lille eller mellemstor koncern. Fritagelsen bør også indrømmes selvstændige enheder med et fast driftssted i udlandet, der betragtes som en mikrovirksomhed eller en lille eller mellemstor virksomhed som defineret i nævnte direktiv.

- (42) Ifølge CFC-reglerne har medlemsstaterne mulighed for at udelukke enheder eller faste driftsteder med begrænset passiv indkomst fra anvendelsesområdet for reglerne, da risikoen for skatteundgåelse i disse tilfælde anses for at være lav. Denne mulighed omfatter også særlige situationer, der involverer finansielle selskaber, for hvilke der kan opstå en større andel af passiv indkomst som led i deres almindelige forretningsaktiviteter. For at mindske den administrative byrde og efterlevelseshylden for skattesubjekterne bør artikel 7, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/1164 ændres, således at medlemsstaterne forpligtes til at indføre en sådan fritagelse.
- (43) Reglerne om importerede mismatch i artikel 9, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/1164 har vist sig at være alt for komplekse, primært på grund af deres detaljerede definitioner og flerstrengede efterlevelseshyldigheder. Denne kompleksitet hæmmer ikke blot den praktiske gennemførelse af disse regler, men skaber også betydelige administrative byrder for både skattesubjekter og skattemyndigheder, uden at de tilsigtede resultater opnås. I betragtning af de vanskeligheder, der er forbundet med anvendelsen af reglerne om importerede mismatch, og da det er vanskeligt at skabe et positivt resultat, er det hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet at lade dem udgå.
- (44) For at mindske fragmenteringen i det indre marked og sikre, at forenklingens mål i dette direktiv nås på ensartet vis i hele Unionen, bør reglerne i artikel 4, stk. 5, og artikel 4, stk. 7, litra d), finde anvendelse på en ensartet måde i alle medlemsstaterne. Med henblik herpå bør medlemsstaterne ikke opretholde eller indføre bestemmelser, der afviger fra de ensartede regler, der fastsættes i dette direktiv.
- (45) En effektiv bilæggelse af tvister om dobbeltbeskatning i Unionen er fortsat en prioritet med henblik på et velfungerende indre marked. Uløste situationer med dobbeltbeskatning skaber hindringer for grænseoverskridende økonomisk aktivitet, underminerer retssikkerheden og skaber en uforholdsmæssig stor skattebyrde for skattesubjekterne. Selv om direktiv (EU) 2017/1852 i væsentlig grad har forbedret rammen for bilæggelse af sådanne tvister, viser erfaringen, at visse begreber bør præciseres, og at der bør tages hånd om divergerende fortolkninger for at øge effektiviteten og sikre en mere ensartet og tilgængelig tvistbilæggelsesprocedure i hele Unionen til gavn for både skattesubjekter og skattemyndigheder.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

- (46) For at lette anvendelsen af de procedurer for skattetvistbilæggelse, der er fastsat i direktiv (EU) 2017/1852, og sikre en bredere anvendelse heraf bør begrebet "berørt person", herunder i tvister, der involverer mere end én person, præciseres, og det bør præciseres, hvem der i sådanne tilfælde har ret til at indgive en klage.
- (47) Selv om det fortsat er vigtigt at sikre, at alle kompetente myndigheder modtager de samme oplysninger, er det lige så vigtigt at øge fleksibiliteten og lette adgangen til tvistbilæggelsesproceduren. Med henblik herpå bør det i artikel 3 i direktiv (EU) 2017/1852 præciseres, at i tilfælde, der involverer mere end én berørt person, kan hver berørt person kun indgive klagen til den kompetente myndighed i sin bopælsmedlemsstat, hvorved unødvendige klagesager undgås, og den administrative byrde reduceres. Hvis en regulering af interne afregningspriser f.eks. berører to eller flere tilknyttede selskaber, bør hvert selskab kun have ret til at indgive en klage til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende. Dette forhindrer imidlertid ikke en berørt person i at indgive en klage på vegne af en anden berørt person i overensstemmelse med national ret.
- (48) For at øge retssikkerheden, samtidig med at det fortsat sikres, at alle berørte kompetente myndigheder modtager de samme oplysninger på samme tid, bør kravene i artikel 3 i direktiv (EU) 2017/1852 om samtidig indgivelse af klager, der har vist sig at være vanskelige at fortolke, erstattes af en tydelig frist for indgivelse.
- (49) For at sikre, at de kompetente myndigheder medvirker konstruktivt og fokuserer på effektivt at fjerne dobbeltbeskatning, bør begrundelserne for at afvise en klage som fastsat i artikel 5 i direktiv (EU) 2017/1852 begrænses til et minimum og til tilfælde, hvor klagen ikke er ledsaget af de påkrævede vigtige oplysninger. Desuden bør berørte personer have mulighed for at afhjælpe mangler i klagen, hvis det er relevant, og i tilfælde af, at klagen afvises, at indgive klagen på ny, forudsat at de gældende frister overholdes.
- (50) For at fremskynde tvistbilæggelsesproceduren bør kommunikationen mellem de kompetente myndigheder og med de berørte personer være klar og rettidig. Hvis de kompetente myndigheder er enige om, at der ikke kan opnås enighed om at bilægge tvisten, f.eks. fordi der allerede findes fortilfælde, bør de straks underrette den berørte person og ikke afvente udløbet af den frist, der er fastsat som led i den gensidige aftaleprocedure i artikel 4 i direktiv (EU) 2017/1852.
- (51) For at sikre, at en berørt person, der har til hensigt at gøre brug af de procedurer, der er fastsat i direktiv (EU) 2017/1852, ikke står uden beskyttelse mod dobbeltbeskatning, samtidig med at overlapninger mellem procedurer baseret på forskellige retlige rammer undgås, bør det fastsættes, at andre procedurer, der indledes i henhold til andre retlige rammer end direktiv (EU) 2017/1852, suspenderes, når en klage indgives, og først afsluttes, når klagen er blevet accepteret af alle de berørte kompetente myndigheder.
- (52) For at skabe en mere gennemsigtig og effektiv tvistbilæggelsesprocedure er det afgørende, at der fastsættes yderligere fælles procedureregler ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter bør give skattesubjekterne og de kompetente myndigheder detaljerede og klare regler med det formål at mindske efterlevelseshylden og opnå hurtig tvistbilæggelse. Sådanne foranstaltninger forventes at få indvirkning på medlemsstaternes udøvende og håndhævende beføjelser inden for direkte beskatning og nærmere bestemt på udøvelsen af deres beskatningsrettigheder i henhold til bilaterale og multilaterale skatteoverenskomster samt på medlemsstaternes skattegrundlag. Det er derfor nødvendigt at tillægge Rådet beføjelser til på forslag af

Kommissionen at vedtage gennemførelsesretsakter i henhold til direktiv (EU) 2017/1852.

- (53) For at vurdere effektiviteten af de nye regler i direktiv (EU) 2017/1852 bør Kommissionen udarbejde en evaluering på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og andre tilgængelige data. Dataene bør så vidt muligt bringes i overensstemmelse med lignende data, der angives til OECD, for at undgå en unødvendig yderligere byrde for medlemsstaterne. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv, navnlig med hensyn til hvilken type data der hvert år skal stilles til rådighed til brug for statistiske formål, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²².
- (54) For at give medlemsstaterne og skattesubjekterne mulighed for at tilpasse deres ordninger og strukturer til de nye regler, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, litra b) -h), stk. 3, litra c), og stk. 5, i artikel 3, stk. 2 og 5-10, og i artikel 4, stk. 5, litra d), i dette direktiv, bør anvendelsen af disse bestemmelser udskydes. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at anvende de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme disse bestemmelser, fra en senere dato end de øvrige bestemmelser i dette direktiv. For at sikre, at undtagelsen i artikel 4, stk. 5, litra g), kun finder anvendelse inden for et begrænset investeringsvindue, bør dens anvendelse begrænses til aftaler om lån, der indgås i de første fem skatteperioder efter den dato, fra hvilken denne regel begynder at finde anvendelse.
- (55) For at tage hensyn til fremtidige ændringer af de nationale selskabsformer, der kan oprettes i henhold til national ret eller EU-retten, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ajourføring af listerne over former i bilagene til direktiv 2003/49/EF, 2009/133/EF og 2011/96/EU. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. Europa-Parlamentet underrettes om vedtagelsen af delegerede retsakter, om enhver indsigelse, der fremsættes for så vidt angår disse retsakter, og om eventuel tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.
- (56) Enhver behandling af personoplysninger, der foretages med henblik på dette direktiv, bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679²³. Enhver udveksling eller anden videregivelse af oplysninger foretaget af kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv bør begrænses til, hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt med henblik på dette direktiv. Hvis sådanne udvekslinger eller videregivelser omfatter personoplysninger, bør de registreredes rettigheder og de tilsvarende forpligtelser for dataansvarlige og databehandlere i henhold til forordning (EU) 2016/679 samt eventuelle yderligere sikkerhedsforanstaltninger, der er fastsat i EU-retten eller national ret, respekteres.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (57) Da målet for dette direktiv, nemlig at sikre en sammenhængende og ensartet anvendelse af Unionens regler for direkte beskatning, reducere fragmenteringen og efterlevelseshyrderne og støtte væksten og konkurrenceevnen i det indre marked, ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne alene, men på grund af deres omfang, grænseoverskridende karakter og virkning på det indre marked bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1
Ændring af direktiv 2003/49/EF

I direktiv 2003/49/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:
"Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem selskaber i forskellige medlemsstater"
- 2) I artikel 1 foretages følgende ændringer:
 - a) Stk. 3 affattes således:
"3. Et fast driftssted anses kun for at være betaler af renter eller royalties, hvis betalingerne udgør en udgift, der er opstået i forbindelse med det faste driftssteds aktivitet i den medlemsstat, hvor det er beliggende."
 - b) Stk. 7 udgår
 - c) Stk. 10 udgår
 - d) Stk. 11 affattes således:
"11. Med henblik på stk. 1 stiller medlemsstaterne ikke krav om nogen forudgående tilladelse eller administrativ procedure til kontrol af, at kravene i denne artikel eller i artikel 3 er opfyldt på betalingstidspunktet."
 - e) Stk. 12 og 13 udgår
 - f) Stk. 14 affattes således:
"14. Hvis forudsætningerne for fritagelse ikke længere foreligger, underretter det modtagende selskab eller det modtagende faste driftssted straks det betalende selskab eller det betalende faste driftssted."
 - g) I stk. 15 udgår andet punktum
 - h) Følgende tilføjes som stk. 17:
"17. Med henblik på denne artikel og uanset stk. 15 og 16 sikrer medlemsstaterne, at der indrømmes lempelse af kildeskat i overensstemmelse med procedurerne i Rådets direktiv (EU) 2025/50* i de tilfælde, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde."

* Rådets direktiv (EU) 2025/50 af 10. december 2024 om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat (EUT L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj>)"

- 3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:
- a) Overskriften affattes således:
"Definition af selskab og fast driftssted"
 - b) I litra a) foretages følgende ændringer:
 - 1) i nr. iii) udgår leddet "— corporation tax i Det Forenede Kongerige"
 - 2) Følgende afsnit tilføjes:
Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 3a med henblik på at ændre bilaget til dette direktiv for at ajourføre den i første afsnit, litra i), omhandlede liste over former som følge af en medlemsstats underretning om en ny selskabsform, der kan oprettes efter dens nationale lovgivning, eller for at medtage en ny selskabsform, der indføres i henhold til EU-retten."
 - c) Litra b) udgår.
- 4) Følgende indsættes som artikel 3a og 3b:

"Artikel 3a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [*datoen for dette direktivs ikrafttræden*].
3. Rådet kan til enhver tid tilbagekalde den i artikel 3 omhandlede delegation af beføjelser. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3 træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har underrettet Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 3b
Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes af Kommissionen om vedtagelsen af delegerede retsakter, om enhver indsigelse, der fremsættes for så vidt angår disse retsakter, og om Rådets eventuelle tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser."

5) I artikel 5 tilføjes følgende som stk. 3:

"3. Hvis en betaling af renter eller royalties, der opstår i en medlemsstat, betales til en modtager, der er etableret i et tredjeland, hvor der ikke opkræves selskabsskat, eller hvor der anvendes en nominel selskabsskattesats på nul for indtægter fra renter og royalties, sikrer kildestaten, at en af følgende foranstaltninger finder anvendelse:

- a) opkrævning af kildeskat af betalingen
- b) nægtelse af skattemæssigt fradrag for den tilsvarende betaling til betaleren.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis modtageren af betalingen:

- a) er pålagt en kvalificeret indenlandsk ekstraskat i skatteperioden, og der ikke ydes nogen tilbagebetaling eller direkte eller indirekte økonomisk fordel i forbindelse med denne skat eller
- b) er en del af en multinational koncern, der i skatteperioden er omfattet af anvendelsesområdet for reglerne i Rådets direktiv (EU) 2022/2523* eller, for så vidt angår tredjelande, OECD's modelregler, medmindre det ultimative moderselskab i den pågældende multinationale koncern er hjemmehørende i en stat, der har en kvalificeret side om side-ordning for skatteperioden.

Med henblik på dette stykke gælder følgende:

- a) Modtageren af betalingen anses for at være etableret i en stat, hvis den er stiftet eller oprettet i henhold til lovgivningen i denne stat eller har sit faktiske hovedsæde dér, eller hvis den på anden måde anses for at være skattemæssigt hjemmehørende i henhold til lovgivningen i denne stat og ikke anses for at være skattemæssigt hjemmehørende i en anden stat
- b) "kvalificeret indenlandsk ekstraskat": en skat som defineret i artikel 3, nr. 28), i direktiv (EU) 2022/2523
- c) "multinational koncern": en koncern som defineret i artikel 3, nr. 4), i direktiv (EU) 2022/2523
- d) "en stat med en kvalificeret side om side-ordning": en stat, der er indberettet som havende denne status i OECD's centrale register med henblik på den globale minimumsskat i overensstemmelse med aftalen af 5. januar 2026 om en side om side-pakke, der blev indgået inden for OECD/G20's inklusive ramme

* Rådets direktiv (EU) 2022/2523 af 14. december 2022 om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner i Unionen (EUT L 328 af 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>)"

6) Artikel 6 udgår

7) Bilaget til direktiv 2003/49/EF erstattes af teksten i bilag I til nærværende direktiv.

Artikel 2
Ændring af direktiv 2009/133/EF

I direktiv 2009/133/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) I litra a) tilføjes følgende som nr. iv):

iv) ét eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører deres samlede aktiver og passiver til et andet, eksisterende selskab (det overtagende selskab), uden det overtagende selskab udsteder nye kapitalandele, forudsat at en person direkte eller indirekte besidder alle kapitalandelene i de fusionerende selskaber, eller at deltagerne i de fusionerende selskaber besidder deres værdipapirer og kapitalandele i det samme forhold i alle de fusionerende selskaber"

b) Litra b) affattes således:

b) "spaltning": den transaktion, hvorved:

i) et selskab som følge af og samtidig med sin opløsning uden likvidation overfører sine samlede aktiver og passiver til to eller flere eksisterende eller nye selskaber ved i henhold til en pro rata regel at tildele sine selskabsdeltagere aktier eller anparter i de modtagende selskaber og eventuelt en kontant udligningssum på højst 10 % af disse værdipapirers pålydende værdi, eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, deres bogførte værdi

ii) et spaltet selskab overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber mod udstedelse til det spaltede selskab af værdipapirer eller kapitalandele i de modtagende selskaber ("spaltning ved adskillelse")"

c) Følgende tilføjes som litra l), m) og n):

"l) "grænseoverskridende omdannelse": den transaktion, hvorved et selskab uden at blive opløst, afviklet eller likvideret omdanner den retlige form, hvorunder det er registreret i oprindelsesmedlemsstaten, til en af de retlige former i bestemmelsesmedlemsstaten, der er opført i bilag I, og som minimum flytter sit vedtægtsmæssige hjemsted til bestemmelsesmedlemsstaten, samtidig med at det bevarer sin status som juridisk person

m) "oprindelsesmedlemsstat": den medlemsstat, hvor et selskab er registreret før en grænseoverskridende omdannelse

n) "bestemmelsesmedlemsstat": den medlemsstat, hvor et omdannet selskab registreres som resultat af en grænseoverskridende omdannelse"

2) I artikel 3 tilføjes følgende afsnit:

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 3a med henblik på at ændre bilag I, del A, til dette direktiv for at ajourføre den i litra a), omhandlede liste over former som følge af en medlemsstats underretning om en ny selskabsform, der kan oprettes i henhold til dens nationale lovgivning, eller for at medtage en ny selskabsform, der indføres i henhold til EU-retten."

3) Følgende indsættes som artikel 3a og 3b:

"Artikel 3a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [datoen for dette direktivs ikrafttræden].
3. Rådet kan til enhver tid tilbagekalde den i artikel 3 omhandlede delegation af beføjelser. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3 træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har underrettet Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 3b

Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes af Kommissionen om vedtagelsen af delegerede retsakter, om enhver indsigelse, der fremsættes for så vidt angår disse retsakter, og om Rådets eventuelle tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser."

- 4) Følgende indsættes som kapitel Va:

"KAPITEL Va REGLER VEDRØRENDE GRÆNSEOVERSKRIDENDE OMDANNELSE

Artikel 14a

1. En grænseoverskridende omdannelse medfører ingen beskatning af kapitalvinding beregnet i henhold til artikel 4, stk. 1, i oprindelsesmedlemsstaten, forudsat at én af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) det selskab, der er under grænseoverskridende omdannelse, forbliver skattemæssigt hjemmehørende i oprindelsesmedlemsstaten
 - b) kapitalvindingen hidrører fra aktiver og passiver, der forbliver faktisk knyttet til et fast driftssted for det selskab, der er under grænseoverskridende omdannelse i oprindelsesmedlemsstaten, og som har betydning for de opnåede resultater, der lægges til grund ved skatteberegningen.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse, hvis selskabet beregner nye nedskrivninger og kapitalvinding eller -tab på overførte aktiver og passiver, der forbliver i oprindelsesmedlemsstaten eller reelt er knyttet til et fast driftssted i den pågældende medlemsstat, som om den grænseoverskridende omdannelse ikke havde fundet sted.

3. Såfremt selskabet i henhold til bestemmelserne i oprindelsesmedlemsstaten kan vælge at beregne nye nedskrivninger og kapitalvinding eller -tab på de aktiver og passiver, der forbliver i medlemsstaten, på anden måde end den i stk. 2 omhandlede, finder stk. 1 ikke anvendelse på de aktiver og passiver, hvor der er gjort brug af denne valgmulighed.

Artikel 14b

1. Hvis et selskab er under grænseoverskridende omdannelse, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at hensættelser eller reserver, som selskabet behørigt har oprettet inden den grænseoverskridende omdannelse, og som er helt eller delvist fritaget for beskatning og ikke hidrører fra faste driftssteder i udlandet, kan overføres med samme fritagelse af et fast driftssted tilhørende det selskab, der er under grænseoverskridende omdannelse, og som er beliggende på oprindelsesmedlemsstatens område.

2. I det omfang et selskab, der er under grænseoverskridende omdannelse inden for en medlemsstats område, ville være berettiget til at fremføre eller tilbageføre tab, som i skattemæssig henseende endnu ikke er afskrevet, tillader medlemsstaten det faste driftssted, der er beliggende på dens område, og som er ejet af selskabet under grænseoverskridende omdannelse, at overtage selskabets i skattemæssig henseende endnu ikke afskrevne tab, forudsat at det fremførte eller tilbageførte tab under tilsvarende omstændigheder ville kunne udnyttes af et selskab, der vedblev med at være skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat.

Artikel 14c

1. En grænseoverskridende omdannelse medfører ikke i sig selv nogen beskatning af indkomst, overskud eller kapitalvinding for selskabsdeltagerne i det selskab, der er under grænseoverskridende omdannelse.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan beskatte en fortjeneste som følge af en senere afhændelse af aktier eller anparter i det selskab, der er under grænseoverskridende omdannelse."

- 5) Bilag I til direktiv 2009/133/EF ændres i overensstemmelse med bilag II til dette direktiv.

Artikel 3

Ændring af direktiv 2011/96/EU

I direktiv 2011/96/EU foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:

"Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for udbytte og andre udlodninger af overskud mellem selskaber i forskellige medlemsstater"

- 2) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

"1. Hver medlemsstat anvender dette direktiv:

- a) på overskud, som selskaber i denne medlemsstat modtager som udbytte fra udloddende selskaber i andre medlemsstater
- b) på overskud, som selskaber i denne medlemsstat udlodder til selskaber i andre medlemsstater, som de er udloddende selskaber til
- c) på overskud, som faste driftssteder, beliggende i denne medlemsstat, af selskaber i andre medlemsstater modtager som udbytte fra udloddende selskaber hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor det faste driftssted er beliggende
- d) på overskud, som selskaber i denne medlemsstat udlodder til faste driftssteder, beliggende i en anden medlemsstat, af selskaber i samme medlemsstat, som de er udloddende selskaber til."

3) I artikel 2, litra a), tilføjes følgende afsnit:

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 2a med henblik på at ændre bilag I til dette direktiv for at ajourføre den i første afsnit, litra i), omhandlede liste over former som følge af en medlemsstats underretning om en ny selskabsform, der kan oprettes i henhold til dens nationale lovgivning, eller for at medtage en ny selskabsform, der indføres i henhold til EU-retten."

4) Følgende indsættes som artikel 2a og 2b:

"Artikel 2a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [datoen for dette direktivs ikrafttræden].
3. Den i artikel 2 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2 træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har underrettet Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 2b
Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes af Kommissionen om vedtagelsen af delegerede retsakter, om enhver indsigelse, der fremsættes for så vidt angår disse retsakter, og om Rådets eventuelle tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser."

5) Artikel 3 udgår

6) Artikel 4, stk. 1, 2 og 3 affattes således:

"1. Hvis et modtagende selskab eller dets faste driftssted som følge af det modtagende selskabs forbindelse med det udloddende selskab modtager overskud, der udloddes ved en anden lejlighed end i forbindelse med det udloddende selskabs likvidation, skal det modtagende selskabs medlemsstat og det faste driftssteds medlemsstat:

a) undlade at beskatte dette overskud, i det omfang dette overskud ikke er fradragsberettiget for det udloddende selskab, og beskatte dette overskud, i det omfang dette overskud er fradragsberettiget for det udloddende selskab eller

b) beskatte dette overskud, men give det modtagende selskab og det faste driftssted tilladelse til fra det skyldige skattebeløb at trække den del af den af det udloddende selskab og ethvert udloddende selskab på lavere niveau betalte selskabsskat, der vedrører dette overskud, op til det tilsvarende skyldige skattebeløb, på den betingelse, at hvert selskab og dets udloddende selskab på lavere niveau er omfattet af definitionerne i artikel 2 og opfylder kravene i artikel 3 på ethvert niveau.

Dette stykke berører ikke nationale foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug, der har til formål at forebygge undgåelse af formue- eller indkomstskatteforpligtelser ved anvendelse af holdingselskaber.

2. Intet i dette direktiv er til hinder for, at den medlemsstat, hvor det modtagende selskab er hjemmehørende, på grundlag af denne medlemsstats vurdering af det udloddende selskabs juridiske karakteristika som følge af den lovgivning, hvorunder det er oprettet, betragter et udloddende selskab som skattemæssigt transparent og derfor beskatter det modtagende selskab på grundlag af dets andel af det udloddende selskabs overskud, efterhånden som dette overskud opstår. I så fald skal den medlemsstat, hvor det modtagende selskab er hjemmehørende, undlade at beskatte overskud udloddet af det udloddende selskab.

Når den medlemsstat, hvor det modtagende selskab er hjemmehørende, medregner det modtagende selskabs andel af det udloddende selskabs overskud, efterhånden som det opstår, skal den enten fritage dette overskud eller give det modtagende selskab tilladelse til fra det skyldige skattebeløb at trække den del af den af det udloddende selskab og ethvert udloddende selskab på lavere niveau betalte selskabsskat, der vedrører det modtagende selskabs andel i overskuddet, op til det tilsvarende skyldige skattebeløb, på den betingelse, at hvert selskab og dets udloddende selskab på lavere niveau er omfattet af definitionerne i artikel 2 og opfylder kravene i artikel 3 på ethvert niveau.

3. Hvis et modtagende selskab har en andel på mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i et selskab i en anden medlemsstat, bevarer hver medlemsstat muligheden for at fastsætte, at udgifter i forbindelse med kapitalandelen og kapitaltab, der er et resultat af udlodningen af det udloddende selskabs overskud i

form af udbytte, ikke kan fradrages i det modtagende selskabs skattepligtige overskud.

Hvis forvaltningsudgifterne i forbindelse med kapitalandelen i dette tilfælde fastsættes til et fast beløb, kan dette faste beløb ikke overstige 5 % af det overskud, som det udloddende selskab udlodder."

7) Artikel 5 affattes således:

"Artikel 5

1. Det overskud, som et udloddende selskab udlodder til det modtagende selskab, fritages for kildeskat.

2. Uanset artikel 2, litra a), nr. i) og iii), finder stk. 1 også anvendelse, når det modtagende selskab er et pensionsinstitut.

Med henblik på første afsnit forstås ved "pensionsinstitut" følgende:

a) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341*

b) et institut, som forvalter pensionsordninger, der betragtes som sociale sikringsordninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004** og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009*** samt alle retlige enheder, der er oprettet med henblik på investering i sådanne ordninger.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj>).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/oj>).

*** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/987/oj>).

8) Følgende indsættes som artikel 5a, 5b og 5c:

"Artikel 5a

Med henblik på artikel 5 stiller medlemsstaterne ikke krav om nogen forudgående tilladelse eller administrativ procedure til kontrol af, at kravene i artikel 2 og 3 er opfyldt på tidspunktet for udlodning af overskud.

Artikel 5b

1. Hvis det udloddende selskab har indeholdt kildeskat, som er fritaget i henhold til artikel 5, kan der fremsættes krav om tilbagebetaling af denne skat hos kilden. Anmodningen om tilbagebetaling skal indgives inden for den fastsatte periode. Denne periode skal mindst være på to år fra datoen for udlodning af overskuddet.

2. Den medlemsstat, hvor det udloddende selskab er hjemmehørende, tilbagebetaler den for meget indeholdte kildeskat senest et år efter behørig modtagelse af anmodningen og den dokumentation til støtte herfor, som den med rimelighed kan forlange. Hvis den indeholdte kildeskat ikke tilbagebetales inden for denne periode, har det modtagende selskab ret til ved udløbet af det pågældende år at pålægge den skat, der tilbagebetales, renter med en sats, som svarer til den nationale rentesats, der anvendes i lignende sager i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor det udloddende selskab er hjemmehørende.

Artikel 5c

Med henblik på artikel 5 og uanset artikel 5a og 5b sikrer medlemsstaterne, at der indrømmes lempelse af kildeskat i overensstemmelse med procedurerne i Rådets direktiv (EU) 2025/50* i de tilfælde, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde.

* Rådets direktiv (EU) 2025/50 af 10. december 2024 om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat (EUT L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj>)."

9) Artikel 6 affattes således:

Den medlemsstat, hvor det modtagende selskab er hjemmehørende, kan ikke opkræve kildeskat af det overskud i form af udbytte, som dette selskab modtager fra et udloddende selskab."

10) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

"1. Udtrykket "kildeskat", således som det anvendes i dette direktiv, omfatter ikke den forskudsbetaling eller forudbetaling af selskabsskat, der foretages til den medlemsstat, hvor det udloddende selskab er hjemmehørende, i forbindelse med udlodning af overskud i form af udbytte til det modtagende selskab".

11) Bilag I til direktiv 2011/96/EU ændres i overensstemmelse med bilag III til dette direktiv.

Artikel 4

Ændring af direktiv (EU) 2016/1164

I direktiv (EU) 2016/1164 foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler for den skattemæssige behandling af forsknings- og udviklingsudgifter og om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion"

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Følgende indsættes som nr. -1), -1a) og -1b) før nr. 1):

"-1) "kvalificerede udgifter": kapitaludgifter til anlæg, maskiner og andre materielle aktiver eksklusive fradragsberettiget moms, som afholdes af eller på vegne af skattesubjektet og anvendes i skattesubjektets direkte erhvervsinteresse til et af følgende formål:

- a) forskning og udvikling
- b) tilrådighedsstillelse af faciliteter til forskning og udvikling

-1a) "forskning og udvikling": en af følgende:

- a) grundforskning: eksperimentelt eller teoretisk arbejde, hovedsagelig med henblik på erhvervelse af ny viden om de grundlæggende årsager til fænomener og observerbare forhold uden særlig anvendelse for øje
- b) anvendt forskning: originalforskning med henblik på erhvervelse af ny viden, men som primært er rettet mod et konkret, praktisk mål
- c) eksperimentel udvikling: systematisk arbejde baseret på anvendelse af viden opnået gennem forskning og praktiske erfaringer, som skaber ny viden, og som anvendes til at frembringe nye produkter og processer eller til at forbedre eksisterende produkter og processer

-1b) "afhændelsesværdi":

- a) i tilfælde af salg til eller over markedsværdien af aktiver, for hvilke der er afholdt kvalificerede udgifter, er denne værdi nettoprovenuet fra salget
- b) i tilfælde af nedrivning eller ødelæggelse af sådanne aktiver, er denne værdi det nettobeløb, der er modtaget for de resterende aktiver, sammen med en eventuel forsikrings- eller kapitalkompensation
- c) i alle andre tilfælde, hvor skattesubjektet ophører med at eje sådanne aktiver, er denne værdi markedsværdien".

b) Nr. 4), tredje afsnit, litra a), affattes således:

"a) Hvis mismatchresultatet opstår i henhold til nr. 9), første afsnit, litra b), c), d), e) eller g), eller når en tilpasning er påkrævet i medfør af artikel 9a, ændres definitionen af tilknyttet selskab, således at kravet om 25 % erstattes af et krav om 50 %"

c) I nr. 5) foretages følgende ændringer:

1) Indledningen affattes således:

"finansielt selskab": en af følgende enheder eller sådanne enheders faste driftssteder i én eller flere medlemsstater:"

2) Litra a) affattes således:

"a) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013*

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>). "

3) Følgende indsættes som litra aa), ab) og ac):

"aa) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU*

ab) en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU**

ac) et administrationsselskab for et institut for kollektiv investering i værdipapirer som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF***

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj>).

*** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/65/oj>).

4) Litra d) affattes således:

"d) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341*

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj>). "

5) Litra f) udgår

6) Litra g), h) og i) affattes således:

"g) et investeringsinstitut som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF

h) en central modpart eller "CCP" som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012*

i) en værdipapircentral eller "CSD" som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014**

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj>).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>). "

7) Følgende tilføjes som litra j) til o):

"j) en special purpose vehicle til forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 211 i direktiv 2009/138/EF

k) et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013, et forsikringsholdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF eller et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF*, som er en del af en forsikringskoncern, der er underlagt tilsyn på koncernniveau i henhold til artikel 213 i direktiv 2009/138/EF, og som ikke er udelukket fra koncerntilsyn i henhold til artikel 214, stk. 2, i nævnte direktiv

l) et betalingsinstitut som defineret i artikel 4, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366**

m) et e-pengeinstitut som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF***

n) en crowdfundingtjenesteudbyder som defineret i artikel 2, stk.1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503****

o) en udbyder af kryptoaktivtjenester som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114*****.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/87/oj>).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

*** Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj>).

**** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L 347 af 20.10.2020, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1503/oj>).

***** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>). "

3) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

Minimumsniveau af harmonisering og minimumsniveau af beskyttelse

1. Medlemsstaterne kan beslutte at opretholde eller vedtage alternative nationale foranstaltninger i stedet for at indføre de i kapitel Ia fastsatte foranstaltninger, hvis de godtgør, at kvalificerede udgifter behandles mere fordelagtigt ved anvendelse af sådanne nationale foranstaltninger end af reglerne i kapitel Ia.
2. Kapitel II er ikke til hinder for anvendelsen af nationale eller aftalebaserede bestemmelser, der har til formål at sikre et højere beskyttelsesniveau for nationale selskabsskattegrundlag."

4) Følgende indsættes som kapitel Ia:

"KAPITEL Ia FORSKNING OG UDVIKLING

Artikel 3a

Forsknings- og udviklingsfradrag

1. Skattesubjekter har ret til et forsknings- og udviklingsfradrag ("fradraget") for kvalificerede udgifter. Dette fradrag kan fratrækkes i deres skattegrundlag.
2. Størrelsen på fradraget svarer til beløbet for de kvalificerede udgifter.
3. Hvis der opstår en afhændelsesværdi for denne udgift, begrænses størrelsen af fradraget uanset stk. 2 til det beløb, hvormed udgiften overstiger afhændelsesværdien.
4. Der kan gøres krav på fradraget i den skatteperiode, hvor de kvalificerede udgifter er afholdt, eller i en af de fire efterfølgende skatteperioder.
5. Der kan ikke gøres krav på fradraget efter udløbet af den fjerde skatteperiode efter den skatteperiode, hvor de kvalificerede udgifter blev afholdt.

Artikel 3b

Udgifter, der ikke udgør kvalificerede udgifter

1. Kvalificerede udgifter omfatter ikke udgifter til erhvervelse af:
 - a) grunde eller ejendomsrettigheder til grunde, medmindre udgifterne vedrører:
 - i) en bygning eller en konstruktion, der allerede er opført på grunden

- ii) rettigheder til en sådan bygning eller konstruktion eller
- iii) anlæg eller maskiner, der udgør en del af en sådan bygning eller konstruktion

b) en bolig.

2. Uanset stk. 1, litra b), behandles udgifter vedrørende en bygning, der omfatter en bolig, som kvalificerede udgifter, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) de andre dele af bygningen end boligen anvendes til forskning og udvikling
- b) boligens andel af udgifterne til bygningen højst udgør 20 %.

Hvis betingelserne i første afsnit er opfyldt, betragtes udgifterne vedrørende hele bygningen som kvalificerede udgifter.

Hvis betingelsen i første afsnit, litra a), er opfyldt, men betingelsen i nævnte afsnits litra b) ikke er opfyldt, betragtes kun den del af udgifterne, der svarer til den del af bygningen, der anvendes til forskning og udvikling, som kvalificerede udgifter.

Artikel 3c

Minimumsanvendelse af kvalificerede udgifter og balanceafgifter

1. De kvalificerede udgifter, for hvilke der gøres krav på fradrag, skal udelukkende og fuldt ud anvendes til forskning og udvikling i en sammenhængende periode på mindst tre år. Denne treårsperiode begynder senest ét år efter udløbet af den skatteperiode, for hvilken der første gang gøres krav på fradrag.

2. Hvis betingelsen i stk. 1 ikke er opfyldt, indrømmes fradraget ikke, eller, hvis det allerede er indrømmet, inddrages det, og et beløb svarende til fradraget medregnes i skattegrundlaget for den skatteperiode, hvor denne betingelse ikke længere er opfyldt.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis den manglende opfyldelse af denne betingelse enten skyldes force majeure eller omstændigheder, som skattesubjektet ikke med rimelighed kan antages at have indflydelse på.

3. Hvis et skattesubjekt ophører med at eje, nedriver eller på anden måde afhænder et aktiv, der er knyttet til kvalificerede udgifter, for hvilke det pågældende skattesubjekt har gjort krav på fradraget, medregnes afhændelsesværdien af det pågældende aktiv i skattemæssigt øjemed.

Hvis afhændelsesværdien overstiger et fradrag, der ikke er gjort krav på, giver det anledning til en balanceafgift.

Balanceafgiften, som skal medregnes i skattesubjektets skattepligtige indkomst for den skatteperiode, hvor afhændelsen finder sted, er det laveste af følgende beløb:

- a) det beløb, hvormed afhændelsesværdien overstiger et fradrag, der ikke er gjort krav på
- b) det fradrag, der gøres krav på."

5) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

Overstigende låneomkostninger er fradragsberettigede i den skatteperiode, hvor de påløber, men kun til et beløb, der svarer til 30 % af skattesubjektets resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA)."

b) Stk. 2 affattes således:

"EBITDA beregnes ved at lægge beløbene justeret for skat for overstigende låneomkostninger, beløbene justeret for skat for af- og nedskrivninger samt de kvalificerede udgifter, der er fradraget i skattegrundlaget i overensstemmelse med reglerne i kapitel Ia eller nationale bestemmelser, der fastsætter et større skattefradrag for disse kvalificerede udgifter, til den selskabsskattepligtige indkomst i skattesubjektets medlemsstat. Indkomst, der er fritaget for skat, udelukkes fra skattesubjektets EBITDA."

c) Følgende indsættes som stk. 2a:

"2a. Medlemsstaterne undtager overstigende låneomkostninger fra anvendelsesområdet for stk. 1 i forbindelse med tredjepartslån med lav risiko.

Med henblik på første afsnit forstås ved tredjepartslån med lav risiko et lån, der opfylder følgende betingelser:

a) det ydes ikke af et tilknyttet selskab eller et fast driftssted eller af en enhed i samme konsoliderede koncern i regnskabsmæssig henseende og

b) det anvendes udelukkende til at finansiere den låntagende enheds egne aktiviteter, og ingen finansiering går til et tilknyttet selskab eller et fast driftssted eller til en enhed i samme konsoliderede koncern i regnskabsmæssig henseende.

I forbindelse med betingelsen i litra b) må et lån hverken direkte eller indirekte anvendes til at finansiere kapitalbidrag eller andre egenkapitalbidrag, der resulterer i finansiering af et tilknyttet selskab eller et fast driftssted eller en enhed i samme konsoliderede koncern i regnskabsmæssig henseende.

Hvis første afsnit finder anvendelse, udelukkes enhver indkomst fra tredjepartslån med lav risiko fra skattesubjektets EBITDA, og enhver udelukket overstigende låneomkostning medtages ikke i koncernens overstigende låneomkostninger i forhold til tredjeparter, som er omhandlet i stk. 5, litra b)."

d) Stk. 3 affattes således:

"Uanset stk. 1 har skattesubjektet ret til fradrag af overstigende låneomkostninger for et beløb svarende til 3 000 000 EUR.

Det i første afsnit omhandlede beløb justeres hvert år efter følgende formel:

$$I_y = I_{y-1} \times \frac{HICP_{y-1}}{HICP_{y-2}}$$

Hvor:

I_y er det indekserede beløb gældende fra den 1. juli i kalenderåret y til den 30. juni i kalenderåret y+1.

I_{y-1} er det indekserede beløb gældende fra den 1. juli i kalenderåret y-1 til den 30. juni i kalenderåret y.

$HICP_{y-1}$ er det årlige EU-gennemsnit for det harmoniserede forbrugerprisindeks (EU27) for kalenderåret y-1 som offentliggjort af Eurostat.

$HICP_{y-2}$ er det årlige EU-gennemsnit for det harmoniserede forbrugerprisindeks for kalenderåret y-2 som offentliggjort af Eurostat.

Det deraf følgende beløb afrundes til nærmeste 10 000 EUR.

I forbindelse med stk. 1, andet afsnit, tages beløbet på 3 000 000 EUR i betragtning for hele koncernen."

- e) Følgende indsættes som stk. 3a:

"3a. Uanset stk. 1 har et skattesubjekt ret til fuldt ud at fradrage overstigende låneomkostninger, der er afholdt i en skatteperiode, hvis skattesubjektet påviser, at dets EBITDA for den pågældende skatteperiode er faldet med mindst 50 % i forhold til EBITDA for den umiddelbart foregående skatteperiode.

Undtagelsen i første afsnit finder kun anvendelse på den skatteperiode, hvor faldet i EBITDA finder sted."

- f) Stk. 4 affattes således:

"4. Medlemsstaterne kan undtage overstigende låneomkostninger fra anvendelsesområdet for stk. 1 i forbindelse med:

- a) lån, som er optaget inden den 17. juni 2016, men undtagelsen omfatter ikke efterfølgende ændringer af sådanne lån
- b) lån, som anvendes til finansiering af et langsigtet projekt til gavn for offentligheden, hvor den projektansvarlige, låneomkostningerne, aktiverne og indtægterne alle befinder sig i Unionen.

I forbindelse med første afsnit, litra b), forstås ved langsigtet projekt til gavn for offentligheden et projekt om levering, opgradering, drift eller vedligeholdelse af et stort aktiv, som en medlemsstat anser for at være i offentlighedens interesse

Hvis første afsnit, litra b), finder anvendelse, udelukkes enhver indkomst fra et langsigtet projekt til gavn for offentligheden fra skattesubjektets EBITDA, og enhver udelukket overstigende låneomkostning medtages ikke i koncernens overstigende låneomkostninger i forhold til tredjeparter, som er omhandlet i stk. 5, litra b)."

- g) Følgende indsættes som stk. 4a:

"4a. Medlemsstaterne udelukker fra stk. 1 overstigende låneomkostninger i forbindelse med lån, der anvendes til at finansiere forsvarsprodukter eller andre produkter til forsvarsformål, der henhører under en af kategorierne i artikel 1, litra a) og b), i Rådets forordning (EU) 2025/1106*, hvis skattesubjektet, låneomkostningerne, aktiverne og indkomsten alle befinder sig i Unionen.

Med henblik på første afsnit forstås ved:

- a) "forsvarsprodukter": varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF**, jf. nævnte direktivs artikel 2

b) "andre produkter til forsvarsformål": andre varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder end dem, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2009/81/EF, jf. nævnte direktivs artikel 2, og som er nødvendige til eller tager sigte på forsvarsformål og er bestemt specielt til militært formål.

Hvis første afsnit finder anvendelse, udelukkes enhver indkomst fra forsvarsprodukter eller andre produkter til forsvarsformål på kritiske kapabilitetsområder fra skattesubjektets EBITDA, og enhver udelukket overstigende låneomkostning medtages ikke i koncernens overstigende låneomkostninger i forhold til tredjeparter, som er omhandlet i stk. 5, litra b).

Første afsnit finder kun anvendelse på lån, der er optaget i de første fem skatteperioder efter den 1. januar 2029.

* Rådets forordning (EU) 2025/1106 af 27. maj 2025 om oprettelse af instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa (SAFE) gennem styrkelse af den europæiske forsvarsindustri (EUT L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj>).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>). "

h) I stk. 5 affattes indledningen således:

"Hvis skattesubjektet indgår i en konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende, skal skattesubjektet gives ret til enten:"

i) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

1) Indledningen affattes således:

"Skattesubjektets medlemsstat fastsætter regler for enten:"

2) Litra a) affattes således:

"a) fremførsel, uden tidsbegrænsning, af overstigende låneomkostninger, som i henhold til stk. 1-5 ikke kan fradrages i den indeværende skatteperiode eller"

3) Litra b) udgår

4) Følgende afsnit tilføjes:

"Skattesubjektets medlemsstat kan også fastsætte regler for tilbageførsel i højst tre år, af overstigende låneomkostninger, som i henhold til stk. 1-5 ikke kan fradrages i den indeværende skatteperiode, eller

j) Følgende tilføjes som stk. 9:

"9. Med henblik på denne artikel må medlemsstaterne ikke i deres nationale ret opretholde eller indføre bestemmelser hvis genstand er omfattet af denne artikels anvendelsesområde, hvis de fastsætter regler, der fraviger reglerne i denne artikel."

6) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

"1. Ved beregning af skattetilsvaret ser en medlemsstat bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, der er tilrettelagt med det hovedformål, eller der som et af hovedformålene har, at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med gældende skatteret, og som ikke er reelle under hensyntagen til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder. Et arrangement kan omfatte flere trin eller dele."

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

1) Litra a) affattes således:

"a) enhedens ikkeudloddede indkomst eller indkomst fra det faste driftssted, der stammer fra følgende kategorier:

i) renter eller anden indkomst fra finansielle aktiver

ii) royalties eller anden indkomst fra intellektuelle ejendomsrettigheder

iii) dividende og indkomst fra afhændelse af andele

iv) indkomst fra finansiell leasing

v) indkomst fra forsikrings- og bankvirksomhed samt anden finansiell virksomhed

vi) indkomst fra faktureringselskaber, der opnår indkomst fra salg og tjenesteydelser på varer og tjenesteydelser, der købes af og sælges til tilknyttede selskaber, og som bidrager med ingen eller ringe økonomisk værdi.

Dette litra finder ikke anvendelse, når det kontrollerede udenlandske selskab viderefører en væsentlig økonomisk aktivitet, der understøttes af personale, udstyr, aktiver og lokaler, som det fremgår af de relevante faktiske forhold og omstændigheder.

Hvis det kontrollerede udenlandske selskab er hjemmehørende eller beliggende i et tredjeland, der ikke er part i EØS-aftalen, kan medlemsstaterne beslutte at undlade at anvende foregående andet afsnit."

2) Litra b) udgår.

b) Stk. 3 affattes således:

"3. En medlemsstat behandler ikke en enhed eller et fast driftssted som et kontrolleret udenlandsk selskab i henhold til stk. 1, hvis:

(a) en tredjedel eller mindre af den indkomst, der tilfalder enheden eller det faste driftssted, falder ind under kategorierne i stk. 2, litra a), eller

b) enheden er et finansielt selskab, og en tredjedel eller mindre af enhedens indkomst fra kategorierne i stk. 2, litra a), hidhører fra transaktioner med skattesubjektet eller dets tilknyttede selskaber."

c) Stk. 4 udgår

d) Følgende tilføjes som stk. 5, 6, 7 og 8:

"5. I denne artikel forstås ved:

- "multinational koncern": en koncern som defineret i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2022/2523/EU
- "stor national koncern": en koncern som defineret i artikel 3, nr. 5), i direktiv (EU) 2022/2523
- "ultimativt moderselskab": en enhed som defineret i artikel 3, nr. 14), i direktiv (EU) 2022/2523
- "en stat, der har en kvalificeret side om side-ordning": en stat, der er indberettet som havende denne status i OECD's centrale register med henblik på den globale minimumsskat i overensstemmelse med aftalen af 5. januar 2026 om en side om side-pakke, der blev indgået inden for OECD/G20's inklusive ramme
- "kvalificeret indenlandsk ekstraskat": en ekstraskat som defineret i artikel 3, nr. 28), i direktiv (EU) 2022/2523."

6. Medlemsstaterne sikrer, at stk. 1, 2 og 3 ikke finder anvendelse, hvis skattesubjektet:

- a) er en del af en lille eller mellemstor koncern i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU*
- b) ikke er en del af en koncern og er en mikrovirksomhed eller en lille eller mellemstor virksomhed i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 2013/34/EU eller
- c) er en del af en multinational koncern eller en stor national koncern, der for skatteperioden er omfattet af anvendelsesområdet for reglerne i Rådets direktiv 2022/2523** eller, for så vidt angår tredjelande, OECD's modelregler, medmindre det ultimative moderselskab i den pågældende multinationale koncern er hjemmehørende i en stat, der har en kvalificeret side om side-ordning for skatteperioden.

7. Uanset stk. 6, litra c), behandler en medlemsstat ikke en enhed eller et fast driftssted som et kontrolleret udenlandsk selskab, hvis skattesubjektet direkte eller indirekte ejes af et ultimativt moderselskab, der er hjemmehørende i en stat, der har en side om side-ordning for skatteperioden, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) enheden eller det faste driftssted pålægges en kvalificeret indenlandsk ekstraskat for skatteperioden
- b) der ydes ikke nogen tilbagebetaling eller direkte eller indirekte økonomisk fordel i forbindelse med denne skat.

8. Med henblik på denne artikel må medlemsstaterne ikke i deres nationale ret opretholde eller indføre bestemmelser hvis genstand er omfattet af anvendelsesområdet for stk. 5, 6 og 7, hvis de fastsætter regler, der fraviger reglerne i denne artikel."

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse

virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

** Rådets direktiv (EU) 2022/2523 af 15. december 2022 om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner i Unionen (EUT L 328 af 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>)."

- 8) Artikel 8, stk. 2, udgår
- 9) Artikel 9, stk. 3, udgår.

Artikel 5 **Ændring af direktiv (EU) 2017/1852**

I direktiv (EU) 2017/1852 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra d), affattes således:

"d) "berørt person" enhver person, herunder en person, der er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, og hvis beskatning berøres direkte af et tvistsspørgsmål. Hvis beskatningen af mere end én person berøres direkte, betragtes hver af disse personer som en berørt person."

- 2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1 affattes således:

"1. Enhver berørt person har ret til at indgive en klage vedrørende et tvistsspørgsmål med anmodning om bilæggelse heraf. Klagen indgives senest tre år efter modtagelsen af den første meddelelse om det forhold, der giver eller vil give anledning til et tvistsspørgsmål, uanset om den pågældende person anvender retsmidlerne, der er tilgængelige i henhold til den nationale ret i de berørte medlemsstater. Den berørte person indgiver klagen med de samme oplysninger til hver kompetent myndighed i de berørte medlemsstater og angiver i klagen, hvilke andre medlemsstater der er berørt. Den berørte person sikrer, at hver berørt medlemsstat modtager klagen på mindst et af følgende sprog:

- a) ét af den pågældende medlemsstats officielle sprog i henhold til national ret eller
- b) et hvilket som helst andet sprog, som den pågældende medlemsstat accepterer til dette formål."

Uanset første afsnit har hver berørt person kun ret til at indgive klagen til den kompetente myndighed i sin bopælsmedlemsstat, hvis tvistsspørgsmålet involverer mere end én berørt person.

Under alle omstændigheder skal klagen indgives til hver af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder senest 30 kalenderdage efter den første indgivelse. Den sidste indgivelse foretages senest tre år efter den første meddelelse som omhandlet i første afsnit."

- b) Stk. 4, sidste afsnit, affattes således:

"En berørt person, der modtager en anmodning i henhold til stk. 3, litra f), afgiver svar senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen. En kopi af dette svar sendes også til de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen."

- c) I stk. 5 indsættes som andet afsnit:

"Inden de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater træffer afgørelse om, hvorvidt klagen kan antages til behandling, kan de konsultere hinanden med det formål bedre at kunne forstå deres respektive synspunkter."

- 3) I artikel 4, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

"Hvis alle de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder er enige om, at der ikke kan opnås enighed, oplyser de straks og uden at afvente udløbet af fristen i stk. 1 den berørte person med angivelse af de generelle grunde til, at det ikke er muligt at nå til enighed."

- 4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

"1. Hver kompetent myndighed i en berørt medlemsstat kan træffe afgørelse om at afvise en klage i følgende tilfælde:

- a) klagen mangler de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 3, stk. 3 (herunder eventuelle oplysninger i artikel 3, stk. 3, litra f), som ikke blev indgivet inden for den frist, der er fastsat i artikel 3, stk. 4)
- b) der ikke er noget tvistsspørgsmål
- c) klagen ikke er blevet indgivet inden fristen på tre år, som er fastsat i artikel 3, stk. 1
- d) klagen ikke er blevet indgivet inden fristen på 30 kalenderdage, som er fastsat i artikel 3, stk. 1
- e) klagen ikke er indgivet på det krævede sprog som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i mindst én medlemsstat
- f) klagen ikke er indgivet med de samme oplysninger til hver af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder som fastsat i artikel 3, stk. 1.

Den kompetente myndighed giver den berørte person mulighed for at afhjælpe eventuelle mangler og supplere klagen inden for en frist på 30 dage fra modtagelsen af anmodningen, idet klagen i modsat fald kan afvises. Hvis en klage er blevet afvist, kan den berørte person indgive klagen på ny inden for den periode på tre år, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Når den berørte person underrettes om afvisningen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, skal den kompetente myndighed anføre de generelle grunde til sin afvisning."

- 5) I artikel 8, stk. 5, tilføjes følgende som tredje afsnit:

"De kompetente myndigheder skal gøre indsigelse mod en, højt estimeret person, senest inden alle kompetente myndigheder er nået til enighed om en endelig afgørelse i henhold til artikel 15, stk. 1. Indsigelser, der fremsættes efter dette tidspunkt, har ingen indvirkning på den således endelige afgørelse, der træffes."

- 6) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater kan beslutte i stedet for det rådgivende udvalg at nedsætte et udvalg for alternativ tvistbilæggelse (et "udvalg

for alternativ tvistbilæggelse"), der skal træffe en afgørelse vedrørende klagen, jf. artikel 6, eller afgive udtalelse om, hvordan tvistspørgsmålet skal løses, jf. artikel 14. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan også aftale at nedsætte et udvalg for alternativ tvistbilæggelse i form af et udvalg med permanent karakter (et "stående udvalg")."

7) Artikel 11, stk. 2, andet afsnit, litra e), affattes således:

"e) sammensætningen af det rådgivende udvalg eller af udvalget for alternativ tvistbilæggelse (herunder medlemmernes nummer og navne, nærmere oplysninger om uafhængige, højt estimerede personers kompetence og kvalifikationer samt medlemmernes eventuelle interessekonflikter)"

8) Artikel 16, stk. 5, affattes således:

"5. Indbringes en klage efter artikel 3, suspenderes enhver anden igangværende gensidig aftaleprocedure eller tvistbilæggelsesprocedure under en aftale eller konvention, der fortolkes eller anvendes i forbindelse med det relevante tvistspørgsmål fra datoen for de berørte medlemsstaters kompetente myndigheders første modtagelse af klagen. Suspensionen ophører den dag, hvor alle de kompetente myndigheder eller det rådgivende udvalg ikke giver den berørte person medhold i klagen, eller hvor den berørte person beslutter at trække klagen tilbage. Hvis den berørte person får medhold af alle kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, afsluttes en sådan anden procedure med øjeblikkelig virkning."

9) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit, andet punktum, affattes således:

Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat giver meddelelse til de kompetente myndigheder i alle øvrige berørte medlemsstater samtidig og senest to måneder efter modtagelse af sådanne henvendelser og indgiver en kopi af klagen og de relevante oplysninger modtaget fra den berørte person.

b) Som tredje afsnit tilføjes:

"En berørt person som omhandlet i første afsnit, litra b), der gør brug af undtagelsen i nævnte afsnit, skal klart angive dette i klagen."

10) Følgende indsættes som artikel 19a:

"Artikel 19a

Rådets gennemførelsesretsakter

1. På grundlag af et forslag fra Kommissionen kan Rådet vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastsættes andre tekniske eller proceduremæssige regler, der er nødvendige for at sikre en ensartet og konsekvent anvendelse af procedurerne i dette direktiv, navnlig for så vidt angår:

a) klagefasen som omhandlet i artikel 3 og 5

b) den gensidige aftaleprocedure som omhandlet i artikel 4

c) tvistbilæggelsesfasen som omhandlet i artikel 6, herunder reglerne for det rådgivende udvalgs og udvalget for alternativ tvistbilæggelses funktion, jf. artikel 10

d) samspillet mellem procedurerne i dette direktiv og sager ved de nationale domstole.

- 11) Artikel 21 affattes således:

"Artikel 21
Gennemgang

1. Kommissionen gennemgår og evaluerer senest den 31. december 2030 og derefter hvert femte år dette direktivs funktion, herunder vurderes, om der skulle være behov for ændring af specifikke bestemmelser, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen relevante årlige statistiske data som omhandlet i stk. 3 til brug for evalueringen af dette direktiv med henblik på at forbedre procedurerne for den gensidige aftaleprocedure som omhandlet i artikel 4 for at løse tvistsspørgsmålet.
3. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 20, stk. 2, en gennemførelsesretsakt, hvori der opstilles en liste over de statistiske data, som medlemsstaterne skal fremsende årligt med henblik på evalueringen af dette direktiv, samt formatet og betingelserne for meddelelsen af disse oplysninger. De statistiske data, der indsamles i henhold til denne artikel, offentliggøres på Kommissionens websted i anonymiseret form."

Artikel 6
Ændring af direktiv (EU) 2025/50

I artikel 11 i direktiv (EU) 2025/50 foretages følgende ændringer:

- 1) Stk. 2, litra d), affattes således:

"d) der anmodes om fritagelse for kildeskat, medmindre en sådan fritagelse følger af Rådets direktiv 2003/49/EF* eller Rådets direktiv 2011/96/EU**

* Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj>).

** Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj>)."

- 2) Stk. 7, andet punktum, affattes således:

"Medlemsstaterne kan også bevare og anvende en eksisterende national ordning for lempelse ved kilden i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra e), hvor der foretages kontrol for at sikre ligebehandling af indenlandske og grænseoverskridende situationer for at være i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel 2 og 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde."

Artikel 7
Gennemførelse

- 1) Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2028 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2029.

Medlemsstaterne anvender dog de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, stk. 2, litra b)-h), stk. 3, litra c), og stk. 5, artikel 3, stk. 2 og stk. 5-10, fra den 1. januar 2037 og de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 4, stk. 5, litra d), fra den 1. januar 2032.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

- 2) Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udfærdiger på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 9
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand